
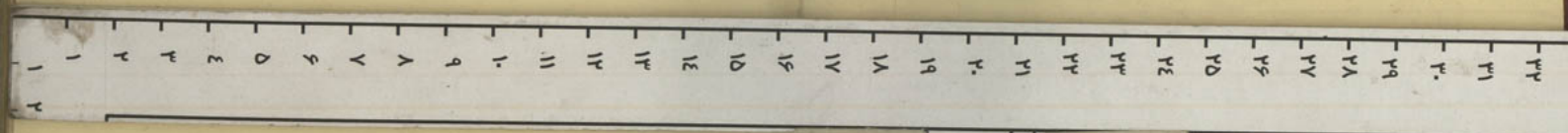

کتابخانه
جمهوری
اسلامی

۱۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		 جمهوری اسلامی ایران شماره ثبت کتاب
کتاب	عنايته	
مؤلف	نجم الدين محمد سرخسي	۲۰۸۴۸۸ شماره قفسه
مترجم		
شماره قفسه		

۸
۱
۱
۸
۸
۳
۵
۸
۷
۶
۰۱
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۵۱
۸۱
۷۱
۶۱
۰۸
۱۸
۸۸
۸۸
۳۸
۵۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		
کتاب	عنايته	
مؤلف	نجم الدين محمد قزويني	شماره ثبت کتاب
مترجم		۲۰۸۴۸۸
شماره قفسه	۱۷۳۲۳	

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۸۴۸

کتاب

عنايته

مؤلف نجم الدين محمد رازی

مترجم

شماره قفسه ۱۷۳۲۳

بر سر سجده و در دم اخوتی که با شوق و شوق
 و در سر سجده و در دم اخوتی که با شوق و شوق
 و در سر سجده و در دم اخوتی که با شوق و شوق
 و در سر سجده و در دم اخوتی که با شوق و شوق
 و در سر سجده و در دم اخوتی که با شوق و شوق
 و در سر سجده و در دم اخوتی که با شوق و شوق
 و در سر سجده و در دم اخوتی که با شوق و شوق
 و در سر سجده و در دم اخوتی که با شوق و شوق

قلمی کمال
 ۵۵
 ۱۷

۱۷۳۲۳
 ۲۰۸۴۸۸

حب بکته کو فستاده کو فست که در اعرف باشد
سما

لا بجزئی است
 از بر این است
 طنین اندر جویدم
 در میان
 در نظر نیند
 لا بجزئی است
 در هر مرتبه
 به نیند که در
 رخ جویدم
 و نیند
 امتیاز
 حجب
 ۱۰۱۵

41

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf from an old book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and faint smudges, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

طریق ساختن پدیده بوطاسی ایست

براده لایم در آب ریخته و بعد پخته
قدس اضافه نمایند بعد پخته در محلول
کرد و بعد کوزه از زرد تا آنکه رنگ آن
القای اوله صاف نمایند با کاغذ نازک
قفس کرده و بعد از آن کربنات
به نرینند تا آنکه کربنات با لایم مرکب شود
کربنات و بوطاسی محلول با قمانه
لین از آن محلول را در سبب جدا نموده
در جاز و تارینک کوزه از زرد
مانند تا آنکه بوطاسی پدید آید
کرد کربنات و بوطاسی جوهر فلز

حب حکمت ورم کد کلید ریخته و پخته کرده
کرده روزی حب حکمت ورم کد کلید ریخته و پخته کرده

حب بونیس که اسهال
اخلط غلیظ نماید
باید جوهره شود و کربنات
خوب است ریخته و پخته

حب حکمت ورم کد کلید ریخته و پخته کرده
کرده روزی حب حکمت ورم کد کلید ریخته و پخته کرده

مشمع زرد و زرد کبک
مردارینک

و شش نیم سفید طریقه ایست
۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

حب حکمت ورم کد کلید ریخته و پخته کرده
کرده روزی حب حکمت ورم کد کلید ریخته و پخته کرده

هَذَا كِتَابُ سَطَوِي فِي بَابِ وَبِهِ نَسْتَعِينُ

بَابُ	مِرَاثَةِ الْوَلَدِ الْكَافِرِ
بَابُ	أَوَّلُ دَرِ مَعْرِفَةِ عِلْمِ طَبِّ
بَابُ	دَوِّمِ دَرِ اَنْسَامِ عِلْمِ طَبِّ
بَابُ	سِتِّمِ دَرِ اَمُوْرِ طَبِّعِي
بَابُ	چِهَانِمِ دَرِ مَعْرِفَةِ تَنْدَرِغِي وَنِيَاوِي
بَابُ	بَیْجِمِ دَرِ نَبَضِ اَحْوَالِ اَنْدِ

باب ششم در اجناس بنفیهاء
باب هفتم اندر بحران
باب هشتم اندر روزها بحر
باب نهم ناچهاردهم اندر ندر هوا
باب ~~نهم~~ ~~در ندر هوا~~
باب ~~نهم~~ ~~در ندر هوا~~
باب ~~نهم~~ ~~در ندر هوا~~
باب ~~نهم~~ ~~در ندر هوا~~
باب ~~نهم~~ ~~در ندر هوا~~
باب چهاردهم اندر فصلها سال
باب پانزدهم اندر ندر بیو طعام و شراب
باب شانزدهم اندر ندر بیو خواب
باب هفدهم در ندر بیو مسافران
باب هجدهم در ندر بیو کوش و کاف کوش
باب نوزدهم در نظام و نری

باب بیستم در خون آمده از بینی
باب بیست و یکم در سر و زبان
باب بیست و دوم در اخوشی و بی رها
باب بیست و سوم در سر و دندان
باب بیست و چهارم در حنای
باب بیست و پنجم در ریه
باب بیست و ششم در صفت
باب بیست و هفتم در زلات الیه
باب بیست و هشتم در رسل
باب بیست و نهم در زلات الحنج
باب سیام در خفقان
باب سی و یکم که در غشی
باب سی و دوم در بلغم و خون
باب سی و سوم در ضعف معده
باب سی و چهارم در غشیان

در ندر بیو خواب
در ندر بیو کوش و کاف کوش

باب سی و پنجم در پیچیدن شکم
 باب سی و ششم در قیاف
 باب سی و هفتم در هیض و اسهال و قیو
 باب سی و هشتم در قیو الخ
 باب سی و نهم در کرمان شکم
 باب چهل و یک در درجیک
 باب چهل و دو در ^{سنگها} و ^{در} الغنیه
 باب چهل و سه در در سبز
 باب چهل و چهار در یقان
 باب چهل و پنج در در کوزه
 باب چهل و شش در ریخهای
 باب چهل و هفتم در ضعف قوت ^{معیت} بخا
 باب چهل و هشتم در ریخهای ^{مقعد}
 باب چهل و نهم در بیماری ^{اشان}
 باب چهل و دهم در خون ^{مضی} میانی
 پنجم

باب پنجاه و یک در فقر و ^{سوس}
 باب پنجاه و دو در ولای و ^{در} الفیل
 باب پنجاه و سه در بیماری ^{ظاهر} ظاهر
 باب پنجاه و چهار در ^{در} بق و ^{در} بق
 باب پنجاه و پنج در ^{در} شری و ^{در} ضعف
 باب پنجاه و شش در ^{در} حصه و ^{در} آبله
 باب پنجاه و هفتم در ^{در} ریه ها
 باب پنجاه و هشتم در ^{در} ریه ها
 باب پنجاه و نهم در ^{در} ریه ها
 باب پنجاه
 باب اول در مفتحات و معالجین
 باب دوم در کواش ^{شعرا}
 باب سیم در قوصه ^{نا}

یاد چهارم در جنبه
 یاد پنجم در صفوفا
 یاد ششم در شرب
 یاد هفتم در احوالات
 یاد هشتم در طبوبات
 یاد نهم در ابادها
 یاد دهم در مویات
 یاد یازدهم در وفتها
 یاد دوازدهم در ضامها
 یاد سیزدهم در کلهها
 یاد چهاردهم در حقها
 یاد پانزدهم در صفوفا
 یاد شانزدهم در صفوفا
 یاد هفدهم در بارها
 یاد هجدهم در بارها و قی

بیت نوزدهم

یاد نوزدهم در بارها
 یاد بیستم در صفوفا
 یاد بیست و یکم در صفوفا
 یاد بیست و دوم در صفوفا
مقاله اول در علم نظری طب
 یاد اول در معرفت علم طب
 بدانکه طبیعت است که احوال بدن انسان را از او بشناسد که او نوع در نیست باقی
 از او را برایش نه آن صحت و تندرستی موجود را نگاه دارند و از او برایش نه مرگ را از او دارند
 و باید دانستن که بدن مرکب است از موضوع و صورت و موضوع او مرکب است از عناصر
 چهارگانه مختلفه و کیفیت و طبیعت هر یک ضد یکدیگر است پس بسبب اختلاف و آمیزش
 و جایگاه هر یک از این عناصر چهارگانه از خود جدا میگردانند و میگویند که از یکدیگر
 جدا شوند و همچنان طبیعت خود را دارند و بسبب این تفاوت طبیعت و کیفیت با المات قائل
 و این صورت قوی و دائم الشوق است تا باقی موجود باشد در این موضع و میخواهد
 تا این موضع هر حال ترکیب نماید و تحلیل نرود و فاسد نشود اما این فعل از صورت
 کار است که بقدر کوشش باشد و جدا شدن موضع از یکدیگر کاری و فعلی طبیعیست

۲۲

و کارهای دیگر و گوش با کاری که طبع باشد و کارهای دیگر باشد پس بدین سبب حفظ
 بدن و حفظ نگاه موضوع خود باقی نماید و این خود بینی اندر فی طبیعت است
 و از هر دو اسباب مستغرق در آن مواد شرب و مطعم و خواب و بیداری
 حرکت و سکون است و استغراق و اختفان که احداث نفسانی است در وی اثر میکند
 و احوال او میگردد و بدین سبب است که گوشتیدن صورت با این سببهای بیرونی
 و اندر فی باید نیست پس بیرون چهری میاید که صورت را بازی دهد و اندر
 بیرون تا قوت او تمام تر آید و جز نقصان قوت حافظه از اندرون نه یکی بل مقدار
 و این علم طبیعت که حفظ اعمال را زانی و اندر فی طبیعت معادن باری دهند این
 طبیعت و صورت تمامت در این بدن و این هیئات نگاه دارد و اگر آفتی
 بیاورد در این گفته اند که زود را بل بگویند **باب سیم در مقام علم**
 بدانکه علم طبعی تقسم میشود بدو قسم علم نظری و علم عملی نظری علم علی تدبیر است
 طبیعت که جاری و روان است و بحری طبیعت تدبیر در لابل و علم عملی آنست که
 باید دانست که تند سخی و تند رسان چگونه باید داشت و بیماری از ایشان چگونه
 زایل باید کرد و این در و اسما چیزهای سودمند و در داشتن چیزهای زیانکار
باب سیم در مقام علم

نیز

یا زود خیر است یکی از آن جمله ارکان است و ارکان اجسامیت که داده اولی از هر کارکنان
 و هر یکی از آن بسیط است یعنی جسمیت یکسان که هر یک یکدیگر میمانند در صورت و طبیعت
 و از این جهت و اقتضای ایشان انواع کاینات گوناگون بدید آیند و آن چهار است
 آتش و هوا و آب و خاک و هر چهار ضد یکدیگرند و اما آن و جایگاه هر یکی از آن مختلفند
آتش جسمی لطیف بسیط و موضوع طبیعی و بالایی دیگر عناصر است و بدین سبب
 او را خفیف مطلق گویند و طبع او گرم و خشک است و منفعت او در کاینات آنست که
 چیزها را داغ و بجوشاند و **هوا** جسمی است بسیط موضوع طبیعی و آتشی و بدین سبب
 خفیف الاضافه گویند و طبع او گرم و تر است و منفعت او در کاینات آنست که خلل
 و کشاده و سبکی را ببرد و **آب** جسمیت بسیط و جایگاه طبیعی او آنست که در
 روی زمین برآمده باشد و زمینی هوا باشد و بدین سبب او را ثقیل الاضافه گویند
 و طبع او سرد و تر است و منفعت او در کاینات آنست که در دیگر ارکان بدین نقشها
 و شکلها شوند **خاک** جسمیت بسیط جایگاه طبیعی او زمینی دیگر ارکان است و از این
 او را ثقیل مطلق گویند و طبع او سرد و خشک است و منفعت او در کاینات آنست که
 و حفظ اشکال و هیئات و دوام مزاج است و او کثیف است که از تفاعل کاینات
 متغایره که در عناصر متغیر الاجزا موجود است حادث شود و باز بدید آید که

با احوال

از این که بصورت اثر کند و اندوخته ای بپزیند و هرگاه که این چهار صورت
 با یکدیگر بکوشند و قوت در یکی از آن شکست شود و صورت طبیعی از میان بیدار آید
 این مزاج گویند و آن نه است چهار مرتبه چهار مرکب مغز گرم و تر و سردی
 و خشکی مرکب گرم و خشک گرم و سردی و خشکی سردی و تر و یکی
 معتدل است و اخلاط هر کدام است و اعضای میان کتاف معده و جگر و معده و
 دوازده و قوای اخلاط از غذا است و بعضی خلطها نیک باشد و از طبیعت گویند
 و آن نیست که بد یا باطل بدل میشود و بعضی بد باشد و از این طبیعت گویند
 و حق و افسست که از بدن بیرون کند و اخلاط چهار است خون و بلغم و صفرا و سودا
 اما فاضله این اخلاط خون است و تولید آن اندر جگر باشد و طبع خون گرم و تر
 و آن در کون است طبعی و نا طبعی خون طبعی رنگ آن سرخ باشد و بوی آن خوش
 باشد و طعم آن شیرین باشد و قوام آن معتدل باشد و نا طبعی و فاسد است یکی
 مزاج آن گرم و تر از آن کرد که مینماید سرد و تر و یکی دیگر آنکه صفرا یا سودا یا بلغم دارد
 آنچنان میشود و بلغم و کون از است طبعی و نا طبعی صفرا طبعی کف خون است و آن
 مرطوب و طعم آن تلخ و تر است و طبع او گرم و خشک است و تولید آن اندر جگر است
 و نا طبعی چهار گونه است صفرا و تر و این آنست که طبعی غلیظ مآخذ زرد و تخم
 سرخ

مرغ با آن آنچنان باشد و صفرا طبعی گرم و تر است که ناپا باشد و تولید صفرا در معده کذا
 و صفرا تر و تر و آن در غایت گرمی باشد و این صفت از صفرا نا طبعی تر و تر است
 التمز و ماند و سودا و آن گونه است طبعی و نا طبعی سردی و تر و غلظت خون طبعی است و این
 سبب غلیظ تر از خون است و طبع او سرد و خشک است و طعم او ترش است و نا طبعی و آن
 چهار گونه است که از احتراق و سوختن اخلاط چهار گونه متولد شود و از اسودا گویند
 و از اجداد و جویند که باشد چون یزید افند مکرر مذکور وی نشود و کیفیت
 او هلاک کننده است چهار اعضا است و آن دو قسم است قسمی از اعضای در بدن
 اما آن قسم که در میان گویند و آن چهار عضو است دماغ و دل و جگر و انشای و دماغ
 عضویت مرکب از ماده اولیه و نوع از یکهای با رنگ و از او برده و شراب که
 در روی پرانده و از دماغ که در روی پوشیده است و آن غشا که بهما جوهر دماغ
 لطیف تر است و نرم و آنکه غشا که بهما حس است سخت تر است و غلیظ تر و مزاج
 دماغ سرد و تر است از منفعت سردی مزاج او آنست که از ادراک محسوسات و از قوت
 اندک و ندر که کم نشود و حرارت فزونی که بپوشد از دل بد او میرسد او را معتدل
 میدارد و منفعت تر و آنست که محسوسات و مدارکات زرد در باید و از این
 حرکات زرد و خشک شود و اعصاب البسه باشند و دل و کبد از کوشش و غرق

و در کله و شریان که از وی مرسته است و در جوف که از کله جدا و اندام آمده است و در
 صورتی شکست و معدن مروج حیوانی و حرارت غریبی است و مزاج او گرم و خشک است
 جگر عضو است همچون خون افزوده و اندک جگر خیریه نیست که کلبوس انجا جمع شود
 اما جگر بقوت خود مصاصه کلبوس از معدنه بیکد کشد بواسطه عروق ماسکینا
 و اندک رگهای باریک که با گوشت آنجسته است بکلمه شود تا همچنان باشد که کله
 کلبوس را همگی از وی جگر ملاقات افتد مزاج او گرم و تر است و انشایان عضوب
 گوشتی مانند گوشت غده و سفید است همچون گوشت حصه پستان ^{خون} هپا اندک
 در پستان سفید کرده و شیر شود و ماده منی اندک این عضو سفید کرده و می شود
 و مزاج او گرم و تر است و قسم دوم که خادم رؤسا اند چون اعصاب و اینها کخا
 دماغ اند شیرین و کله اجنده که خادم دلند و آورده و کله های ناچنده که کخا
 جگرند و اوعیه منی که خادم انشایان و آلته تناسل اند پنجم قوتها است و آن ستر است
 طبیعی و حیوانی و نفسانی قوت طبیعی در جگر است و آن و کون است خادم و محمد
 خادم و و جفس است جنسی است که در غده میکند که از جهت بقای شخص ^{و آن}
 دو کون است غایب و ناسیر و جنسی دیگر است که در غده در غده میکند و از جهت
 نوع و آن دو کون است مولده و مقصور و کون قوت غایب است که غده را مستعدی
 میکند

میگرداند تا بدل یا بختل شود و کار نامیده است که در لفظ از بدن میافزاید تا سببی
 تا بدان به نشود و غماز سد قوه مؤکده و دفع است یکی تولید می کند اندک نفاذ و دیگر
 قوتها که اندک می باشد از هم جدا کند تا هر جزوی از اجزای منی با آن عضوی شود که
 آن دارد پس این قوه مولده آن اجزای بدن مجاز میگرداند تا آن عضو شود اطباء این
 مغیره او گویند و قوه مقصوره بشرط جمل جلاله و عظم الشان خطها و سکهها
 آن اندام بدید آن در و غده چهارند خادم و ماسک و هاضم و دفع و قوت
 جاذبه است که جذب انچه را دفع و سودمند باشد و در جمل اعضا این قوت
 چنانچه از غذا انچه کو بر مماغ است دماغ را نشاید مماغ بخورد کشت و انچه کو
 نباید دل بخورد کشت و دیگر اعضا همچون جگر قوت ماسک است که انچه جاذبه بخورد
 باشد نکاه دارد تا قوتها ضعیف نوع است که انچه قوت جاذبه را جذب
 باشد و ماسک آن را نکاه داشته باشد هضم کند و کله فضل را مستعد گرداند
 و این چنان باشد که کله فضل و دفع باشد از ستر باید تا قوی معتدل گردد و اگر
 غلیظ بود هم بطریق بختل از ابقام معتدل از آورده تا دفعه دفع قوت دفع
 است که دفع فضل کند که از غذا باقی مانده باشد و قضا را نشاید با فضل باشد
 از مقدار غذای بدن و بدن از آن بی نیاز باشد قوت حیوانی در دل است و آن قوت

که اندامها را بوجود و پیرایه قوه و حس و حرکت باشد و بعضی نیک اندامها اعضایی
 او بوجود بدیده اند و حرکت از ترس و خشم و بادهای قوت اضافه میکنند از آن جهت می باشد
 انبساط و انقباض که عارض میشود و این روح را که منسوب بقوت حیوانی میکنند و نیز نیک
 اطناب روح جوهری لطیف است که از رنج خون و لطافت اخلاط کند همچنانکه ماده
 انحصاری که است اخلاط است ماده روح لطافت اخلاط است قوه نفسانی قوه
 حسن و حرکت را گویند و آن در دو مانع است و بدان مانده قوه نفسانی جنسی است و
 تحت او دو قوت مدبره و محرکه و قوت مدبره که گویند جنس است و دو قوت تحت
 مدبره و منفرد و دیگر مدبره که دو گونه است مدبره که ظاهر مدبره که باطن مدبره که ظاهر
 جنس است بنیانی و ششوی و حس و بوئیدن و چشیدن و لمس کردن و سبودن و
 که باطن و منقسم میشود بدو گونه با مدبره که صورت جزویت همچنانکه خیالی اندر زید و
 حاصل است که از آن حس مشترک میگویند و غرض از آن خیالات یا مدبره معانی
 جزویت همچنانکه ادراک و متخی زید و دشمنی از عمر و واژه و هم میگویند و غرض از
 او حفاظت و قوه متفرقه قوت است که تصرف در هر جماعت این دو غرض میکند
 بعضی قوت مشترک و غرض از هر یک و سبیل ترکیب تعقل همچنانکه انسانی که از
 دو حس بوده باشد یا بی حس باشد و همچنانکه تجلیل در بانی حیوانی از شیر و حیوانی از
 عقول

الکوة وهي حيواني استعمال بنقوة كذا انما مفكر كونه قوت محرکه و كونه است باعثة و
 دیگر باعثة و كونه است باعثة شهوانی که طالب البونید و نافع است و باعثة غصبی است
 که دافع مقوت و زبان کار است فاعله که تحريك اعضاي مفاصل میکند بحسب ارادت
 شتم افعال است و آن دو گونه است مفرد و مرکب مفرد آنست که بکفوت تمام شود همچون فعل
 اعضاي متشابه الاخرانده جزیب اعضا از هم آنکه بطبع غذا موافق جواهر و شتم
 کند همچون گوشت مثلاً که مزاج او گرم و تر است جزو غذا جزیب نکند و دیگر اعضا همچون
 مرکب آنست که بدو قوت شود چون فعل مری و فعل معده فعل مری بقوة اختیار
 و قوت طبیعی است و آن قوت طبیعی و لطف جاذبه است و آن قوت اختیاری و عضلانی
 و فعل معده بقوت حام و قوت طبیعی است از هم آنکه حاجت مری او بعد القوه
 و لطفهای جاذبه و بطبع و حرکت آید و غذا را جذب کند هضم ارباب است و آن قوت
 طبیعی حیوانی و نفسانی معدن روح طبیعی حکم است و این روح از جگر در رگهای
 نفوذ میکند و بهیچ بدن میرسد و معدن روح حیوانی دست و این روح از رگها
 ناهنده که او را شش بین گویند نفوذ میکند و بهیچ بدن میرسد شتم انسان است و آن
 چهار گونه است من و صیان و کونایت و این سستی است که بزرگ شدن و در این
 باشد و قوتی این سن ناسو مالکی باشد و گرمی و قی بدین سن غالب است و بعضی شتم

یا داروهای قابض و عضوی نماید و کردن باعتبار پیش کرد آمدن یا شام را بسته کردن
یا غذاهای ازج قوی که از قوت دفع باشد خوردن سبها که انتاع و فراخی در معده
بدید آورد چها که از است اول ضعف قوت ماسکه باشد یا حرکت قوی که از قوت دفع
باشد یا داروئی که اندام را نرم کند استعمال کردن یا نفس را بکشد و بخوابد و فریاد
سبها که علامت و غمی باز داید آورد و سبها که است یا استعمال چنیهای نرم ازج چنی
لعلها و کشرها و رم چنیهای چرب چون روغن کا و شیر سقم شربنها چون سکر
و موی و انجیر سبها که تنه بانی باز داید آورد بچگونگی است بکی غلای بچلی و آید چون
سکه و فزول و قوی قابض چون خربوز و هلیل ستم هوای سرد داروهای سرد
چهارم و در که پنج غذاها علیظ چون بلوط و ارزن و اندر علم بالقواب

باب پنجم در نبض و احوال

نبض عبارتست از تجری طبعی و از دل انگیز میشود و در شراپی میکند و بجز نبض میرساند
و زبانی که داشت با فعال بدن و اجناس عالی آن سر ذوق است حیویم و حی غصن و حی
حیویم نبض نباشد که بیکه زاید و بیکه زاید و بسیار باشد که سر و زباید و این طبع
اول و مع لاکرم که داند بل خلط و پس اعضا و قوت دارن تنه اسباب با دیر باشد
و آن چها است بکی آفت که از بیرون بدن رسد همچون کرمی آفتاب و آتش و آسمان

بابی

بابی که در آن آب قوت داروها باشد و دم چنی که از آن نبض قوت آن به
بدن رسد همچون خورن غلای کرم و داروهای کرم سیم آنکه در آن
در حرکت آورد همچون تعب یا نفس را در حرکت آورد همچون غم و شدیدی
چهار چنی علی که در اعضا ظاهر شود از اسباب ظاهر همچون و غمی
که در این دانه باز داید آید بسبب قوه که بانی باشد حی و حرارت غمی
که با اعضا اصلی و بزرگ اول جرم دل را که در کاند پس روح و پس خلط و این
تب سست اول آفت که این حرارت غریب رطوبتی که در عروق و رگها
کوچک که در اعضا اصلی نیست که تاند و بعد از آن در رطوبتی آید
که در اعضا نیست همچون اعضا و غمی و کوبت و دم آفت که این
رطوبت قوی نیست که داند و در رگوبت و قوی آید که در اعضا
متشابه الاجزای کنده ماست در جایگاهی که بمثابة شبنم با آن خود
باشد و آن رطوبتی است که غلای این اعضا از آن باشد آن را نسبت
که داند سیم آفت که این رطوبت نیست که داند و حرارت و رطوبت و غمی
آورد که سبب القضا و التیام اجزا و اصلی این رطوبت باشد از آفت که داند
حی و غصن حرارت کرمی باشد که اول خلط و لاکرم که داند و از خلط و لاکرم

و جرم دل کم شود و حدیث این تب از اسباب ساقیه باشد بسیاری خلط
 وسطی و دوسندگی آن باشد و سده که از آن حاصل شود و عفوئی که
 لازم آن باشد چون در وقت سبب تحلیل تا رفتن و تبهای عفو چون
 باز دید و آن را مطبقه گویند و این تب طایم باشد انگاه که منقضي شود دوم
 انکه از عفونت صفرا باز دید چون بیرون رکها عفو شده باشد بکفر آید
 و بکفر نیز نیاید و مدت درنگ این تب دوازده ساعت چون اندرون رکها
 عفو شده باشد و طایم باشد و بیرون تب غلبه است و کند و از غلبه محروم گویند
 ستم از عفونت بلغم باز دید آید چون بلغم بیرون عروق عفو شود مدت
 درنگ او هجده ساعت باشد و چون اندرون رکهای عفو شده باشد
 و طایم باشد چهارم انکه از عفونت سودا باز دید آید چون سودای بیرون
 رکها عفو شود بکفر آید و در غرض نیاید و مدت درنگ این تب بیست و چهار
 ساعت باشد و چون اندرون رکها عفو شود و طایم باشد تب ربع است و کند
 تا انگاه که منقضي شود و آن را ربع گویند و الله اعلم بالصواب
باب پنجم در بیان تبها
 یکی از قوت نفسانی بایدهستی چنانکه خفتن و باز نشستن و حرکت کردن و بی

اسان باشد و اندر بستر به پهلوی خسبد و بران شکل جایند و شبانه نمانند و برادر
 دیگر از قوت طبیعت بایدهستی و این چنان باشد که نبض قوی باشد و نرم
 نزن آسان باشد و دیگر از قوت دماغ بایدهستی چنانکه خواستی بسیار باشد
 و شوریدگی و اختلاط در عقل نباشد و در سر نباشد و از پس بیماریهای حاد
 نیز عطسه آمدن نشان قوت دماغ و دیدن دانه و شرها بلب و بینی خاصه
 اندر تب غلیظ الصد نشان خیر باشد اشتها و غذا نشان خیر باشد و در تب
 حاده و مزمن چنان خون بینی و قان نشان خیر باشد عرق سرد و تبهای کثیف
 چشم در کوه افتادن و رنگ روی زرد و سیاه شدن و پوست پشایی کشیده
 نشان بد باشد دم نزن پیانی نشان حرارت با فراط باشد خشکی دهان و کجایی
 دهان بد باشد هرگاه زبان در دست کرد و پس خشک شود و خاصه در تبهای حاد
 نشان بد باشد کثافت دهان و ماندن دهان در بیماریهای حاد و نشان سقوط قوت
 باشد کند دهان در تبهای حاد و نشان عفونت اختلاط باشد دم نزن
 سرد نشان باطل شدن حرارت غریبی باشد هرگاه که در آخر بیماریهای حاد دم
 نزن ضعیف و متواتر گردد و گاه کفنی بزرگ بآید هلال باشد خواب نزن
 و بیواری شب نشان بد باشد بخوابی شب و نزن نشان خشکی دماغ باشد

در کوشش اندر امر از غایت و در انداختن او به هم سودمند و نه انداختن او به هم سودمند
 بود نه انداختن او به هم سودمند و نه انداختن او به هم سودمند
 نشان در مزاجی بیماری باشد و در آخر نافع باشد و در سر شدن انگشتان دست و پا
 نشان در ضعف مزاجی غریبی باشد با مقدم غش باشد و مملکت باشد که بودی طرف
 انگشتان که انداختن بوده باشد نشان نزدیکی مرگ باشد یا که کفایت نشان اختلال
 عقل باشد و از ضعف نشان ضعف قوه باشد بسیار گفتن از مردم سخن گفتن
 اختلال عقل باشد نام مرگ در بدن مرگ از اول و در بدن نشان سوختگی ماده
 ماده باشد اندر بکار شهوت غذا باطل شدن اندر بیماری مزمن نشان باشد
 عرق گرم که اندر تنهای گرم که پیشتر سرد کردن نیاید به باشد در تنهای و استقام

نام هفتم اندر مزاجان
 اندر مزاجان بحران عبارتست از مفاومت و کوشیدن طبیعت یا ماده مرض
 بر میان دو خصم یا یکدیگر کوشیدن یا ماده بخت کرده و بحران نیک بدید آید
 یا طبیعت عاجز آید و ماده مستولی گردد و بحران بدید آید پس بحران تغییر
 بیماری است از حال بیجا می نهد به بیماری که آخر آن سلامت خواهد بود و اندر
 چهار وقت باشد وقت ابتدای وقت نزدیک وقت انتهای وقت الخطا و وقت آغاز
 مرض

مرض ابتدا گویند وقت از وقت نزدیک گویند وقت غایت رسیدن آنها گویند وقت
 نقصان گرفتن و در خطا و هر بحران که در ابتدا بیماری هلاک کننده باشد
 و آنچه در وقت نزدیک افتد که نیک باشد ناقص باشد و اگر به باشد بیماری از آن
 با نفع باشد و آنچه در وقت انتهای باشد بیکبار بیماری از آن خطر برود آید یا
 مرض مستولی شود بیماری هلاک گردد در بحران که در روزهای بحران افتد
 باشد هر چه پیش از آن باشد نشان بسیاری ماده باشد

نام هشتم اندر روزهای
 روز نهم روز بحران است و روز چهارم روز بحران است و روز پنجم روز بحران است
 در این روز بحران نیک بسیار باشد و روز هفتم روز بحران است و روز دهم روز
 بحران است و روز نهم روز گاه باشد که در این روز بحران باشد و گاه باشد که نیاید
 روز چهارم روز بحران است و روز نهم روز بحران است و روز دهم روز بحران است
 که باشد و بدید باشد هفتم روز بحران است و روز دهم روز بحران است و روز نهم
 بیست و روز بحران است و یکم روز بحران است و بیست و چهارم روز بحران است
 و بیست و هفتم روز بحران است و هر چه از این روزها گذشت ضعیف باشد

نام نهم ناچار در هم اندر تدبیر هوا

باید دانست که ماده مرکب روح هو است که حیوان از آن بنفس فرو می کشد و می کشد
 و این سبب از هر چیزی که بیرون حیوان است هوا باشد و این سبب را سبب تراست و این
 هوا که در بطن ماست هوای خاص نیست و لیکن با بخارها و دودها و غیر آن آمیخته
 است و از هر چیزی که کشا می کرده و چیزی که هوا آنست که با بخارها و دودها آمیخته
 باشد و به محض نفوذ باشد در میان سعفیها و دودها از بخارها و غارها و تبها
 و خندها و ترها و درختان و چون بخیر و جور او باشد و کشته و ترها
 چون سیر و بیابان و با قلی و کرب در او باشد و کدرا و از جانب شمال کشود باشد
 و اندر تابستان غبار ناله و اندر زمستان غمناک باشد هوا گرم و تحلیل بسیار کند
 و مستوی و صفا و عصبها باز می آید و چون گرمی معتدل بود و لون بدن سرخ
 کند و از حد اعتدال بیرون رود و رنگ زرد کند و عرق بسیار آید و بول کم کند
 نشانی از هوای سرد بدن را سخت کند و مدد دهند و باشد قوتها ضعیف
 و مادهها را غلیظ کند و بول بسیار کند و زرد بسیار آید و در مشام بستر آید
 هوای قویست لازم کند هوای خشک بدن را لاغر گرداند و پوست را خشک گرداند
 هوای سرد و اخلاط را برانگیزد و نفس بماند و وحشت آید و هرگاه که هوا متعین شود
 ناپدید آید و ماند **ما** **چهارم از فصلها**
 بقیه

بهتر از فصل بر بیست نری که این فصل مزاج او گرم و تر است و مناسب مزاج
 روح و هوست و لون بدن سرخ کند از آنجهت که خون را با اعتدال بظاهر بدن کشد
 و این فصل بیماریهای برانگیزاند و کسی که مستعد مایه حیوانا باشد مایه حیوانا باز می آید
 آورد و مرضهای این فصل بیشتر اسهال خون و عراق و دما میل و حناق کشنده
 باشد فصل تابستان مزاج او گرم و خشک باشد ضعف قوتها باز می آید و در خون
 و بلغم کم کند و صفرا زیاد کند و بیماریهای این فصل بیشتر تب غلب و محرقة
 و مطبقه و لاغری بدن و در کوش و در چشم و آبله و حصه باشد فصل با قیتر مزاج
 او سرد و خشکست در این فصل بیماریها بیشتر باشد بدین سبب که در این فصل
 گرم آمد و شد کند و تب سرد باشد و موها بسیار خورند و بیماریهای این فصل
 و سرطان و در مفاصل و سر و چکیدن بول و عرق الشا و ریح و قولنج و در
 دران و جدری و حصه و دیوانگی و سل و دق باشد فصل زمستان مزاج او سرد
 و تر است بیماری در این فصل کمز باشد بدین سبب که بواسطه سردی هوا خلطها
 فزوده باشد و بیماری این فصل غلب بول و حناق و قنار باشد و غیر مثال باشد
 و حصه و جدری و سلیم باشد و در چشم و تبکی خون حیض باشد **ما**
پانزدهم از فصلها **و ششم**

بهترین غذاها نانی باشد از کدیم و کبک و گوشت کوسفند یکسایه در دست
و شیرینها که در خور مزاج شخصی باشد و بهتر و ماند میوه بخند انکو راست
و انجیر که تمام رسیده و طعام همیشه با شتهای صادق بیاید خورد هر که که اشتها
صادق بیاید خورد و هر که که اشتها باز پیدا آید اندر طعام خوردن نقص پیدا
و چنان دست از طعام بداند که هنوز اشتها باشد و پس از آن که طعام خورد
باشد طعام دیگر خوردن و معده را گران کردن بغایت بد باشد و اندر زینست
لبثات و حوصات نباید خوردن و در تابستان بیشتر باید خوردن و اندر خویشتن
تر نباشد که هله شتن هر چه لطیف تر باشد بیشتر باید خوردن مثلا اول شرب با آب
آشامیدن پس نیز بد پس گوشت و بهترین نوبتهای طعام است که اندر در وقت کوفت
با مالد و شبانگاه و یکنوبت میان روز و شب که مزاج کرم باشد و صفای باشد
غذای سرد و تر باید خوردن چون مزه انار و نان و زرشک و آلو و کد و غیره
و مانند آن و سوداوی مزاج باید که غذای بخورد که میل بتری و اندک مایه
کرمی باشد چون نخود آب و گوشت و مرغ و خایه مرغ نیم پخته و بلقی
مزاج غذای کرم و لطیف تر باشد باید خوردن همچون نخود آب و گوشت کبک
و کبک و بطر و در خیال و در چینی و کد و آب و لبن و موی مزاج مرغانهای سرد که

مایه میل بکشتگی دارد باید خوردن و عدد سب و مانند آن و آب از عرق غذاها
کرم و شیرین نباید خوردن و اگر صبر نتواند کردن اندکی آب سرد بخورد شیر و مایه
نازه و خایه مرغ و پنبه تر یکجا نشاید خوردن و از پس مویهای تر آب نباید خورد
چون بیان از شیر برآید نباید پویشیدن و اگر پوشد نباید خوردن غذاها
چرب معده را ضعیف کند و اشتها برود غذاها سرد آورد و غذاها سرد و تر
چشم را زایل دارد ماست و مایه ناز و دیگر نه نباید خورد غذاها تر و خشک
نزد پی آید و بسیار خوردن بسیار کلف در وی بد آید و عقل را ناقص
کند بهترین آبها معده را مزاج را آبی باشد که سردی معتدل باشد با آب
سرد سرد کرده باشد آب سرد خوردن بهار را و دماغ را و دندان را و فایده دارد
و کسی که او را سرد و فالج و عسر و استسقا باشد زبان دارد و کسی که تند است
آب سرد را سود دارد و معده کرم را همچون کد و زرشک و کد و مزاجهای
بود و بخارها از دماغ باز دارد و نکند خون و دیگر اختلاط تباه شود و طعام
بد خون معده آورد و اگر سخت کرم باشد معده را بشوید و قوی بخور و بکشد و
سرد و در چشم را سود دارد و آب اعتداله خاصه که در میان درختان و میوه
نی بغایت بد باشد سپر زای را که سرد و کاف را زایل دارد و آب تر با

با چیزی چرب و شیرین با دیخور آب شور و سنگین خوردن زیاد هم آید اما عاقل
بپا زان خاصه پان سرکه آب خوردن شب یا از پیر کوبیده زان دارد و عکس کرده را
سرد کند هم استسقا بود آب خوردن شب که از خواب بیدار شوند زان دارد و لطف

باب ششم اندک زدن بی خواب

بهترین خواب وقتی را نگاه است که طعام از خیم معده فرو افتاده و در قعر معده
قرار گرفته و خواب بر کسی غشیا ن باز آید او در بیدار نگردد و خواب
بروزید باشد و زان روی زرد کند و آشفته طعام ببرد کاهلی و سستی
و نخج باز آید او در حال خفتن تخت بپهلوی راست پس بپهلوی چپ
و شکم را گرم و پوشیده دارد و بی شک خفتن طعام را زود هضم کند و نیت
باز خفتن زان دارد و خواب با مدلهم زان دارد و اندام با الصواب

باب هفتم در تدبیر مسافران

که چون عملی باشد و طعام خورده باشد بر نشیند و طعام خوردن بوقت
فرماندن بمنزل باید آنگذارد و بدینست چار برای آب نباید خورد و بدینست که
صبر باید کرد اگر نشنکی غالب باشد پنج درم تخم نونک با سرکه بیا میرد و
بخورد و شکم باز دارد و همکام و بنفشه صبر و سینه از آفتاب پوشیده و همکام

نوشیدن

بر نشستن شرابی از پست جوی آب سرد بخورد و اما در زان بینی و ناف و کتف
بر روغن بنفشه چرب باید کرد و اگر با دسم آید بینی و دهان پوشیده باشد
و بر آن جگر کردن و اگر سرها باشد نباید خورد و از آب سرد و شرابها احتراز باید

کرد و دست و پای بر روغن زیت کر که چرب باید کرد و در روز با دمه معده
خالی نباید داشت و صوی کرک پیچیدن و در روز باید کرد و پای باید کرد
در روز چسبان باشد و اگر دست و پای سردی یافته باشد با آب گرم باید
لفافون و اگر خواهد که از کوه و سردی و زان روی زرد نکند لافان بکند
با سپیده تخم مرغ و کینا و صغ عربی بر روی طلا باید کردن مسافری باید
قی بسیار کند و معده را پاک کند پس در دریا نشیند و در کشتی رت بر سر
انار و شراب خوردن می آید که مفید باشد **مقاله دوم** در علاج هر عضوی

باب اول در صلاح

صلاح در دیت که در اعضا می سراید آید صلاح گرم با ماده یا از خون باشد
با از صفرا علامت صلاح خون سردی و چشم و کراخی اندامها و شیرینی طعم
علاج فصد قیفا است و حجامت سا کردن و چیزهای سرد خوردن همچون شراب
عتاب و شراب آلو و غیره آید با شکم سپید بجلاب سرد خوردن و بغیر

کردن طایفه های هندی طالوی کسب با مغز بادام و صندل و سرکه و عرق کل و بوی
 صندل صغیر علامت آن افزونی شدن و صغیر کرمی و سردی و سردی و سردی و سردی
 بنفش و سردی بول و نشسته بسیار و تلخی دهان و بیخوابی باشد علاج استقرار صغیر
 گردنت و طبع از نرم داشتن با آبی سیاه و عذاب و بنفشه و بیلوف و سپستان
 و فرمای هندی و ورق کل و تخم کاشنی و ترنجبین و خیال و چنبر و آب انار ترش
 و شیرین با پوست فشرده با نبات و ترنجبین باید داد و بخورهای ترش و شیرین
 خورا هندی و قشقلق تخم و زرشک و انار دانه و دار کشمش و مغز بادام و بعد از آن
 بنده ل ملاح باید کرد و بنحیرهای سرد کنند و صندل ماده از بلغم باشد یا از
 علامت صندل بلغمی شدت و سختی صندل باشد و حرارت و سردی و سردی و سردی
 کراخی سرد چشم و بسیار خفتن و بسیار آبی دهان و سردی و بیانی و بول سفید
 و غلیظ باشد و بنفشه و صفت و طبی برد علاج استقرار بلغم از همدردن باید
 بخور و حبث شنبلا و جلاب بنفشه و خراشیده و تخم زرا نانه و کلنگی باید
 دادن و غرغره با باوه و فیر باید کرد و بخور خود آب با مرغ و بیخوابی باید داد
 بحسب غوت و مشك بویا نیدن صندل سوداوی علامت صندل سوداوی بیخوابی
 و سواسی و تریک و سردی و فوس و بنفشه و ترشی طعم دهان و سردی و فام و سردی

برشته

باشد علاج استقرار سودا باید کرد و بطوخ افیتون و هلیله سیاه و غار یقون و جلاب
 بالنگ و نبات باید داد و بخور خود آب با مرغ و بیخوابی باید داد و بخور خود آب با مرغ
 و پاده کرمی سبب حرارت آفتاب بود که بر سر تال و تالیک آتش نشستن علامت صندل
 کرمی بیخوابی کرمی سرد و غلغل بول و ترش و بول بود و نشسته بسیار و بیخوابی باشد و کرمی
 در سرد چشم و سردی و سردی و سردی و سردی و سردی و سردی و سردی و سردی
 از سر کجین ساده و عرق کل با برف دادن و صندل و عرق کل و سرکه بر نهاده و بخور
 مزه های ترش دادن و خوردن خورا هندی و زرشک و ترش کشد و ترش صندل سردی
 علامت صندل سردی ماده آتش کراخی در سرد چشم بنا شد و سردی بیانی باشد و از نشسته
 فاسد کند و بول و بیخوابی و سردی و سردی و سردی و سردی و سردی و سردی و سردی
 و سردی و کراخی و بخور آن بویا نیدن و طلاهای کرم بر نهاده و جلاب نبات و نبات
 دادن و بخور خود آب با مرغ دادن **باب دوم در سردی**
 سردی و بیانی که در یک عذاب از عذاب بیانی بیانی باید داد و بخور خود آب با مرغ
 آید و بویا نیدن و بیخوابی با از خورن باشد یا از صغیر علامت سردی خونی تبخیم و کرمی
 سردی و سردی چشم و سردی و سردی و سردی و سردی و سردی و سردی و سردی و سردی
 باشد و بنفشه و عظیم بود و فام و غلیظ و کراخی باشد علاج ضد و بقال است و بیخوابی

کردن بحسب قوه جلاب بنفشه و نیلوفر آلودی سیاه و عذاب و سپستان و نبات و تخمین
 دادن طبعاً مطبوخ فاکه نرم داشتی چون آلودی سیاه و آلودی کسلی و عذاب و سپستان
 و عذرهای و در شکل سرخ و تخم کاشی و بنفشه و نیلوفر و سنبل و قمر تخمین و شکر خشک
 و عذاب و چند میانه های و در جلاب نبات بنکودادن و غلظت ککاب با عذاب و خشک شدن
 و بنفشه و نیلوفر دادن سرسام صفراوی و یخیز علامه صفراوی و تریت و تخم کاشی و شکر
 و خشک کردن هادن و بنفشه و شکر و ککاب و عذاب و غلظت هادن و زردی و روغن زیتون و
 بنفشه و در جستن از جای خود و بول و عذاب و تاروی باشد علاج استفراغ صفراوی و ککاب
 مطبوخ فاکه چنانکه در سرسام خوبی گفته شد و جلاب بنفشه و عذاب و نیلوفر و تخم
 کاشی و عذرهای و آب انار ترش و شیرین با نبات و تخمین و آب قهوه و آب خیار و ککاب
 دادن سر و صندل و روغن کل و عرق کل و آب خیار با لک تخم کاشی و در شکر و ککاب
 نهادن و غلظت ککاب دادن و اطراف بدن را با آب گرم و بنفشه و بنفشه و لادن و ککاب
 و در جستن که اندر بدن و در دماغ باز بیدار و بزرگ شود که باشد که پوست روی
 بزرگ و آب زغالان به آئینده کرد و این مرض بخوفست و از خون باشد از صفرا باشد علاج
 آن خوله علاج سرسام است و در این مرضها هفتها ی نیمه لایق باشد و با لادن

باب سیم در علاج دوا و سینه

و ککاب

دوا و پارس و ککاب و ککاب و سدر و لک و ککاب و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن
 نیک و در جستن و ککاب و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن
 سر و روی و ککاب و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن
 بود و بنفشه و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن
 بنفشه و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن
 آتش که در دماغ با بنفشه و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن
 و ککاب و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن

باب چهارم در علاج ککاب

ککاب و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن
 او تنگ میشود سبب این علت بسیار خلطهای غلیظ باشد چون خون سودا و یخ
 و سودا و این مرض بخوفست و مقلد و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن
 یا نهر لادن با ککاب و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن
 بخت لادن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن

باب پنجم در علاج ککاب

در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن

در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن و در جستن

ممکنه باشد و بدین سبب که بی نظام و تشنج باز بد آورد و ماده این مرض با بلغمی باشد
 یا سوداوی علامه بلغمی سپیدی رنگ و قوی و قوی بدن باشد و زبان مصرع نرود باشد
 و از چنانچه که موجب خشم باشد خشم عظیم کرد و حواس قلیل باشد و آبله بلغم و بلغمی
 و پس از آن خاصیه تنقیه و مانع باید کرد و بخت ایاره و حب اصطیخ فون و حب
 که از تخم زایه و بالنگو و کشتک باید داد و غده خود آب با خشک دانه باید داد
 علامه مصرع سوداوی لافری بدن و سیاه رنگ و خفقان دل و ترشی طعم دهان باشد
 علاج استفراغ سودا باید کرد و عطبوخ افیمون و حب افیمون و حب جلالع
 و بخار که از بالنگو و کاه زبان و کشتک باید داد و غده خود آب با خزان مرغ فرید
 و مصرع خود را از کاه که هم و سرهای بر نکه دارد و بر کلاه و کاه را بر آب بنشیند و از
 و مستی نخر باشد **دوازدهم در سکت**
 سکت علقیت که جمل و حواس را باطل کند و ناکاه افتد و بیکیا را قند و بسبب بلغمی
 باشد که در دهان دفع نفسانی مسده تمام باز بد آورد و بطون و دماغ را متلی
 کرد و علامه سستی و سستی و سستی و سستی و سستی است و کاه اندر سکت نشا
 زیادت شدن علقه باشد و مصرع نشان کشتاد شدن علقه باشد علاج آنست
 که با تخم زایه و حب جلالع و غده اند دهند و از ششم مرغ بر روغن یا سیمین بر آب کاند و با
 نافع

فیما و لو کتند و بطور و به نافع کند و حبالب انیسون و بالنگو و کتند و دهند و
 تیر کنند و پشت او بر روغن فرسان کرم کرده بمالند و مغز و دبطوس و ترناک بد دهند و
 العسل بجای آب دهند و زهره کتک با آب مرزنگوش حل کنند و اندر بینی سکوت نکند
 و غده خود آب با داجینی و فلفل و کوشک کتک و کجشک و کبوتر میدهند و اندر علم
هفتم در سبب
 سبب مرضی بخوفت و آن خوابیت مفرط در این بد شواری بیدار شوند چون از بیدار
 کنند همچنان خفته باشد و سبب این مرض سرد شدن مزاج است بسبب خورن
 داروهای سرد یا سرمای کما بر بدن بدان رسیده باشد یا بسیاری بلغم و علامه آن
 سپیدی زبان قیغ و فراموشی و موی و عریض و نرم باشد علاج اگر خورن در دارو
 سرد باشد داروهای گرم با بد خورن چون ترناک و مغز و دبطوس و اگر سبب بلغمی
 باشد تنقیه و مانع باید کرد و بخت های تر و حب ایاره و حب اصطیخ فون و غده
 خود آب با سقر داجینی و کرویایا بد داد و جند بید استر و روغن یا سیمین حل
 و در دماغ چکانند **هشتم در سبب**
 سهر بخوابی مفرط است و این مرض بخوفت سبب آن کرمی و خشکی باشد که در غار
 و دماغ غالب شود علاج روغن بنفشه و شراب خشتا شایا بد داد و آسایش

فانغم و فکند و در بودن و بکر مایه رفیق و آب فانی استعمال کردن و غذا مزه مزه را بشوید
یا مغز بادام و اسفناج و بزغاله دادن و این خواب آورده سماع آهسته بشوند و آواز برآورد
نرم کرد و چنان از جنبانند و حکایتها و افسانه کوش و اطراف بدن آهسته مالیدن
و اگر کسی را با سهر سر و خشت باز دید آورد نشان هلال باشد و الله اعلم

باب نهم در مایه الخویلیا

مایه الخویلیا علت سوداوی است و صاحب این علت پیوسته و هر سال بود و فکرها
بد کند و قیام و همتا بود بی سبب ظاهر ماده این علت با سودا و طبعی باشد یا سودا
ناطبیعی اختلاط اربعه باشد که بسوزاند علامت آنکه از سودا طبعی باشد سببی
باشد و فقر بنض و سیلان احباب باشد و آنکه از سودای ناطبیعی اختلاط اربعه
باشد اگر خون سوخته باشد علامت آن سرخی بول باشد و عطشی بنض و بیخوابی
و خنده بسیار و اینها از صفات سوخته باشد علامت آن سرعت بنض و هدیان
و اختلاط عقل در مردم جستن و خشم گرفتن و بیخوابی بود و اینها از باطن سوخته باشد
علامت آن کاهلی خواب بی نظام و تری بدنی و دهان و لب و بنض و سپیدی
لونه و سپیدی بول باشد علاج جمله آنست که استفراغ کند بقصد صافند و مطبوخ
افیمون و مطبوخ هلیل و حب نخج و حب انیسون و حب فیتون و مطبوخ

هلیل

هلیل بر وزن بنفشه و روغن کدو و بر بنی چکان و جلاب یا لنگو و نیلوفر باید داد
و بخند خورد آب یا مغز بادام و اگر بیخوابی مفرط باشد شراب بنفشه و شراب خشتا ش
و بخند مزه یا بیونماش یا روغن بادام و جلاب کدو و بکر مایه بر وزن آب فانی استعمال

باب دهم در نسیان حق

این مرض آفتیت کرد و افعال فکری باز دید آید بحسب نقصان و بطلان و حالیت
که بگوید که غریبی میماند و سبب آن سوء المزاج سودا است که بر بطون او سطر مغناطیس
شود علامت آن خشکی بینی و بیخوابی است علاج غذا های گرم و تر و معتدل باید
نخود آب تخم مرغ و بطور و از سرینه و یا بجز بزغاله و بره و روغن زیتون و حب
آید مالیدن و جلاب نبات و یا لنگو دادن و الله اعلم بالصواب

باب یازدهم در عشق

عشق موهبی و سواست که مردم از انفس خود کشند و تسلط گردانند و فکر
نیکو آمدن صورت تا خلقی علامت آن فراموشی و حیرت سر و پیش انداختن
و چشم بگرفت و روشن و نفس دراز کشیدن و اختلاط عقلست علاج مزاج و طبع
گردانیدن بخند ها و شرابها مرا طب چون شراب بنفشه و شراب خشتا ش و شراب
یا فانی و در کرم مایه رفیق و آب فانی استعمال کردن و خود را مشغول گردانیدن

بزرگ که بخوبی فراموش کند و بجا معیت کردن با غیر محشوق فکر محشوق را بکار داند

باب دوازدهم در تقویه

این علت استرخاصی عظمها و پیهها روی و بروی و لب باز و ده آید و پوست پشاید
از شکل طبیعی بگرد علاج جلاب کرم از اینسون و کنگرکین و با لک و پایداد و غل
خورد آب با خسلک دانه و گوشت کجشک دادن و تغذیه دماغ کردن بحت ایاز فقل
و عظمها را بزرگ کردن و از پی آن تر یاک فاروق و شر و ط بطوس معجون ببلاد در آن

باب سیزدهم در اختلاج

اختلاج جسمی اندام است و آن حرکت است که در عضله افتد فی مالد و قوله آن حرکت
با و غلیظ افتد و علامت باد آنست که در بیاید و زرد بکشد و اگر اختلاج روی
بسیار افتد بیم کشنده باشد بفالج و سکت علاج غذاهای کرم باید داد چون
آب با فلفل و دارچینی و تخم رازیانه و کر و یا و آن بموضع که جسته که بخور بسیار

باب چهاردهم در عشه

عشه علمی است که حرکات آنرا دی با حرکات غیر آزادی آید و حرکت آنرا دی
ناقص شود و چون خواهد که حرکت غیر آزادی با اختیار یکند حرکت آزادی از آن
طریق و اندر دست نبشته افتد و سبب این منصفی قوتست و منصفی آله یا سوء المزاج

سرمه و این بیشتر کسان را افتد که بیایا ریهایی بسیار کشیده باشند علاج تقویت معده و قوت
باید کردن و استفرغ طویلت بحت بر هفت ایاز و فقل و حبت قویا و حبت شیطنج و غل
خورد آب با خسلک دانه و ماء الحیم و از روغ و لک و دارچینی باید دادن و روغن قسط

باب پانزدهم در فالج

فالج سستی پیهها و عصبها و با راست و باطل شدن حس و حرکت سبب این علت است
آمدن سرطوبت از بطون دماغ ریخته شدن بر پیهها و لکینز بدن بجهت ضعف قوت
حرکت و قوت حساسه و زیند و ولد که بلز و علامت آن سستی لکینز بدن باشد
و باطل شدن حس و حرکت و سپیدی و خاکی قاروره و علاج آنست که با چها دره و روغن
با هفت روز بجهت قوت و کثرت ماده بعلاج مشغول نشوند و در ابتدا یی معالجت
حقنههای تیز باید کرد و حبت بر حبت اصطنافون و حبت هین و حبت شطنج
باید دادن و غذا بخورد آب با کجشک و لک و قند و کبر و چله و فلفل و کر و یا
و دارچینی و زرد باید دادن و روغن قسط و روغن فرفیون و روغن بلبلان باید
مالیدن و شر و بطوس و تر یاک فاروق باید دادن و الله اعلم و اعلم

باب شانزدهم در مرید

مرید در چشم است اگر چشم روی مرید باشد و رگها برخواست باشد بزرگ

قیفال باید کشودن و مجامعت قفا کردن و جلاب نبات و عتاب و بنفشه دادن
غذا مزه از بنویماش و مغز بادام و اسفناج دادن و مهل از نشانگی پوست
هلیله زرد و بنفشه و لوی سیاه و عتاب و ترنجبین و خیار چینه دادن و آب سر
بر روی چشم مالیدن اگر سرخی روی چشم نباشد و بر کهای چشم بایکد بکشد
علاج آن حب سنبه و حب ایاره و فیرا و جلاب بنج مهک خراشیده و غذا زرد
باج بار و بن بادام باید داد **باب هفدهم در ضعف**
روقی آب از بر علاج لطیف گردانیدن غذا است و تقویت کردن دماغ بچهار
خوش و ترکه روزه و جماع کردن و هلیله کابل و بنویما خوردن و در چشم کشیدن
باب هجدهم در درکوش و کک
کرافی گوش با ماده غلیظ باشد یا با دی غلیظ اگر ماده غلیظ و بلغمی باشد جلاب
نعم زرد یا بنج مهک خراشیده و کلنگه بید باید دادن و غذا بخورد آب با خاک
و تنقیه دماغ بحت ایاره و فیرا و لوعاد باید کردن و اگر سبب با دی غلیظ
باشد غذا لطیف باید دادن چون بخورد آب و زردی باج و ماء اللحم و روغن
بادام با چند بید استر و روغن سداب و روغن بادون در گوش باید چکانید
گوش را از خون باشد یا از زهرم یا از بادهای مخالف اگر زهرم باشد علامت

لونه و جند که گوش بود علاج فصد قیفال و اسهال طبیعت بمطوخ بلبل و جلاب
عتاب و نبات و بنفشه دادن و غذا مزه از بنویماش و لوانا زرد و بنویماش باید داد
و اگر بادهای مختلف باشد علامت طین و لواناها غیره گوش بود علاج تنقیه معده
بحت سنبه و روقی کردن و غرغره کردن با ایاره و فیرا و روغن مرزنگوش و ترکس و بادون
و شبت نیم گرم در گوش چکانیدن و غذا بخورد آب با در چینی و کر و یا و فلفل دادن
باب نوزدهم در زکام و زله
مبد و زکام و زله دماغ است آنچه بر راه بینی فرود آید و از راه بند در از زکام گویند
ماده زکام و زله یا گرم باشد یا سرد علامت ماده گرم آتشک چشم و روی سرخ باشد
و آنچه از بینی فرود آید گرم باشد و نیز و حلق را بسوزاند و غذا غریزه علامت زکام
سرد آتشک سرد و روی کران باشد و آنچه از بینی فرود آید غلیظ و سپید باشد علاج
اندر زکام فصد قیفال دادن و جلاب عتاب و بنفشه و سپستان باید دادن و شبت
بنفشه و شراب بنفشه شام در آب گرم حل یا با یکد کردن غذا کشکاب با عتاب و بنفشه
و سپستان باید دادن علاج انهر زکام سرد زرد و بنویماش و سوس و غل و در روغن
و بنفشه آتش گرم میکند تا حرارت بقدر دماغ برسد و غذا اندک دهد و بر تشنگی
صرف نمودن و جلاب سیاه و شان و آنچه در موی طایفی باید دادن و غذا بخورد آب

با خشک دانه دادن و سیاهی طبع با بونه و لکلیل الماک و ثبت مزه نکوش و شونیزه
 داشتن سود دارد و عود و قسط و لادن سوختن مراد دارد و الله اعلم بالصواب
باب بیستم خون آمدن از بینی
 سبب خون آمدن از بینی آمدن بسیاری خون باشد در بدن از دهان کشته شود
 و خون آمدن کرد و با مجرای بیماری حاده باشد و اگر سبب بسیاری خون باشد
 قصه ریغ فعال است و شراب غوره و شراب عیار و جلاب عتاب و سکنجبین
 شاده باید داد و آب کشنیزه بر جگر سرد کردن و در بینی چکاندن و کل از بینی شستن
 و آب غوره و عرق کل طلح کردن بر سر و پسند و کله با کل از بینی و شستن و آب غوره
 سوخته و در بینی چکاندن و در آب سرد شستن و بر یک بید و کاه و کل خشک اش
 مفاصی و عرق کل بوئیدن و غلام مزه و زرشک و سماق و انار دانه دادن اگر
 سبب عافجری بیماری حاده باشد باز نایا بستن و اگر قوت تحمل نکند و صندل
 و کافور و کل از بینی و کلاب بر سر طایه کردن به برف و الله اعلم بالصواب
باب بیست و یکم در روزه مزه
 مزه آن ماده آن یا از خون باشد یا از صفرا یا از سودا یا از بلغم باشد علامت
 از خون باشد سرخ باشد و اگر مزه یا از صفرا یا از سودا یا از بلغم باشد علامت
 از سودا باشد سرخ باشد و اگر مزه یا از صفرا یا از سودا یا از بلغم باشد علامت
 از بلغم باشد سرخ باشد و اگر مزه یا از صفرا یا از سودا یا از بلغم باشد علامت

خون غوره و طبع نرم داشتن بطوخ و آله و مضه کردن باب بیست و یکم کشتن آب
 کاشنی آب گاه و گاه بصری کل کردن مزه یا از اناختن و جلاب عتاب و نبات آب
 انار ترش و شیرین با پوست فشرده دادن و غذا کشتن اگر چیزی فروماند درون و حقیقه
 کردن علامت آنکه از صفرا باشد زردی مزه یا از سودا باشد و در مغز و فروختن سر و ری
 و دانه بسیار مزه یا از سودا باشد علائم و هم خونی باشد بجز فصد کردن علامت
 آنکه بلغم باشد زردی و هم سفید باشد و سرد و بزرگ و لعاب بسیار از دهان آید و
 کمتر کند علاج انهم مضه کردن با باره و قیزان یا ناله کر و غسل و خر دل مالیدن و
 تیر کردن و جلاب بیخ مهک و مویز طلا فیدان و غذا خوردن آب با مغز با دام مسالو و
 علامت آنکه از سودا باشد سیاهی مزه یا از خشک شدن دهان باشد علاج تقیه
 دماغ باید کردن و از سودا بطوخ اقیهون و حب غار یقون و غذا زردی باج دادن
 با خر و سیبچه **باب بیست و دوم در ناخوشی بوی دهان**
 سبب ناخوشی بوی دهان رطوبتی غرض و این رطوبت در پنج دهان باشد یا اندک
 بون دندان و این از خلطی باشد که در معده باشد علامت آنکه از بلغم دندان و
 بون دندان باشد آهسته که هر وقت که مسواک و دهان بشوید یا هرگاه که غرغره کنید
 دندان پاک کند دهان خوش بوی کرد علاج قیال باید دندان با چهار رنگ

دهان بکله وکلاب شستن و صندل و عافیه و کزنجار خاشیدن و بمطبوخ هلیلان بنفشه
بدن کردن و جلاب سلکین ساده و عرق کل دادن و غذای مزه اناجانه بی گوشت
دادن و اگر دندان تپا شده باشد بر کردن علامت آنکه از عفونت خلطی باشد که
در موده است آنستکه عسول و دهن شستن زایل نشود و در وقت که سنگی سخت
باشد و کاه سبزی آهسته تر علاج آنست که تخم خربزه و تخم شنبلیله در آب بجوشانند
غلت و عسل در آن حل کنند و با زنجبیل و پودر زعفران و روغن کنجد چرب و بخورند و بر
وقی کنند و بعد از آن فی کلشکر و سلکین سبزی با یکدیگر برشند و بدهند و اگر سبب که
شفتا و زردی را تویم رسیده بدهند و خربزه ناستا خوردن سود دارد و غذای مزه
نزدیک و سماق و آب غوره باید داد و الله اعلم بالصواب

باب بیست و نهم در دردهای دندان

سبب درد دندان یا سوء المزاج سرد باشد یا سوء المزاج گرم یا از روی که در دندان
باشد علامت آنکه از سوء المزاج گرم باشد آنستکه چون آب سرد بدندان رسد
آسایش و دردی آرام گشته باشد و آنکه از روی گرم باشد که گوشت بر دندانها
و صرخ باشد و آماش کرده با ضربان باشد علاج آنکه قیال باید کشود و حجامت کردن
و چهار روز خون و سرکه و عرق کل مضمضه کردن و جلاب سلکین و عسل و روغن

و غذای مزه و زرشک و اناجانه و بینو سرخ و بمطبوخ هلیلان طبع را نرم داشتن علامت
آنکه سوء المزاج سرد باشد آنستکه با درد و ضربان نباشد و از خستگی در سر و روی نباشد
و در دندان نباشد و هرگاه آب سرد بدندان رسد درخ زایدت شود علاج آن
کردن دست بر سر و پودر زعفران و آویشن و پودر زنجبیل و دانه فلفل و فلفل و شطرنج
هندی باید مالیدن و تریاق اربعه دادن و اگر بدایین تدبیرها در ساکن نشود داغ با
کردن و صغ و غوت بر دندان باید نهادن و نقیضه داغ بدن بخت ابارت فیکر کردن
غذای خود آب با مرغ دادن **باب بیست و نهم در دردهای دندان**

حنای دشواری در دندانست و سبب آن ورم عضلهها جذب و آماش بر اطرافها و
غشاهای و سبب آن ورم با خون باشد یا صفر علامت حنای خونی سرخی روی
هیچیک از اینها آنست که در حلق می باید و شیرینی دهان و ضربان حلق علامت صفر است
و بیخستگی دهان و زردی روی و از خستگی و تلخی دهان علاج هر دو برک قیال
کشودن است اما در آنکه خونی باشد اگر قوت تحمل کند خون بسیار باید بدین
تا بخند غشی انجامد و اگر ضعیف باشد خون بغا رقیق برود باید که در ناغشی
و حجامت ساق باید کردن و بحقیقه های نرم طبیعت را نرم داشتن و شراب عنب
و آب آلبان باید دادن و حجامت بر غده عنباب و بینو سرخ و آب کشنیزه و شراب و سرکه

و خون بتفاریق بیرون کردن و جلاب بنفشه و نیلوفر و عتاب و نبات و سپستان با
دادن و کشکاب با سرطان و خشتا ش و نیلوفر دهند و اطراف ترغاله و خرز و سینه ها
باید دادن و در آن کوشیدن و در امسال طبیعت باید کوشیدن و اندر علم
باب سیم و نهم در مذات الحجاب
و در مجامعت مرد ناک و کرم است که اندر حجاب دل و غشائی که مستطون اختلاص است
نشود علامت تنگی و نوا تر نفس است و در پهلوی چنانکه سوزن بعضوی فروزند و
لازم و بنفشه و شادی و سرخ خشک اندر اول هلت و در وقت نزاید بل مدن خون
یا تفت و کرا فی پهلوی علاج در اول یک با سلیق باید نزد و چندان خون بیرون کردن
که نریک بکواند و بد و سر و در با قوت سا و ط نشود و جلاب بنفشه و عتاب و نیلوفر
و سپستان و ترنجبین و نبات و شراب بنفشه و شراب خشتا ش باید دادن و لعاب
بنکویار و غن کل با دام لعوق سازند و عطبوخ فالک و ترنجبین و شیر خشک خلط را
مستخرج کنند و غذا کشکاب با بنفشه و نیلوفر و عتاب و خشتا ش و سپستان
و در غصه بنفشه و شراب بنفشه باید دادن و موم و روغن از موم صافی و کثیر و خطی
و روغن بنفشه در سینه پهلوی باید مالیدن و آب سرد و میوه ها نباید خوردن
باب سیم در خفقان

خفقان

خفقان حرکت اختلاجیهست که دل را حادث میشود و خفقان با سوء المزاج و اسباب
سوء المزاج کرم اعراض نفسانی باشد چون اندیشه و کارهای نازک یا طعام و شراب کرم
خوردن و یا در هوایی که رعایت کرم باشد آمد و شد کردن یا خشتی یا فراط کشیدن
که با کرم بسیار رختن علامت خفقان خشتی و سوزش جوی دل و راحت یا فتن
در هوای خشک باشد اگر خورده غالب باشد یک با سلیق از چنانچه بپاید کشود و هوای
خا تا خشک کردن و ضد ل و کلاب و کافور بر سینه نهادن و چنانچه معتدل پوشید
و جلاب نیلوفر و شراب حماض و عرق کل و عرق کافور و زان و عرق بید خشک شراب سبب
و شراب صندل و کشن خشک و وریکل و طباشیر شراب سبب باید دادن و مفتح
و مفتح معتدل دادن و غذا مزه از زرشک و غوره با مغز بادام و فروج دادن اگر
المزاج سرد باشد علامت لون صاحب خفقان سپید و صافی و خشتی نباشد علاج شراب
بالنکو و شراب ریجانی و شراب سوسن باید داد و جلاب بالنکو و کافور و زان و مفتح خشک
و مفتح کرم و زان و الماشک و پوست اترج پرورده بعل باید داد و غذا بخود آب و کباب
کرده و زریقه باج باید داد **باب سیم در خفقان**
غشی باطل شدن و بیکار شدن و جمل حروفها است محرکه و حساسه باشد و اسباب غشی
تخلیل شدن روح است بواسطه استغراقها و تخلیل با فراط بسبب لذت مغرط چون

لذات جماع و در دهان با و طریح و در قوی و معده با امتلا باشد و از ماده که فوق
روح کند علامت غشی سردی و اطراف بدن باشد و نبض صغیر و ضعیف و بطبی باشد
و لون زرد علاج در وقت نوبت کلاب و آب سردی بر روی باید زد و صندل و کلاب
و خیار و باد زلزله کرده و در حلق باید چکانید و جلاب شراب سیدب شراب حماس
و نیلوفر دادن و آنچه در سبب جدها باشد علاج آن در دهان باید کرد و غذا ماء اللحم
و مرغ بریان کرده و زرد تخم مرغ نیم پزشت باید داد و اندک با الصواب
باب سی و دوم در امتحان آن
علاج را با سلیق باید زد و قوی که با آب و ورق اسبوش و آب تخم نوزاد باید داد و
کل ازین کلاب و سرکه بنفشه باید داد و کندن و خون سیا و شان و اقا قیا و کل با دا
بر سینه طلا باید کرد و غذا مرغی و ازین سرخ و آب غوره و آب سماق باید داد
باب سی و سوم در ضعف معده
ضعف معده با سوء المزاج سرد باشد یا از بسبب سردی بلغم که رسیده کرده آمده باشد
علامت آنکه از سوء المزاج سرد باشد قراقرق و نفخ بسیار باشد و در وسه رسد که گاه
باشد علاج کاهش زردی و بنجیل مرطوب و فلفل و نافع و مصلی و روغن باید داد و غنی
مصلی و معده باید مالید و از طریق غذا ده المعیة دادن و غذا بخورد آب با فلفل

و در چینی علامت آنکه از سرد آمدن بلغم در معده باشد غشیان و قوی و نفخ باشد و
نشانی باشد علاج فی کردن آب غسل و آب برک تر نیز و خوردن و جلاب با لک و و
و کلکین باید داد و حب شیدا روغن عین خیار چنبر بلغم بر این بدن کنند و تخم آب
با مرغ و در چینی و کرویا باید داد و **باب سی و چهارم در غشیان**
غشیان شود روده معده باشد یا پیش از طعام خوردن یا پس از طعام اگر پس از طعام
خوردن خوردن باشد علاج آن که خوردن غذا باشد و شراب بلغم خوردن و کندن
از طعام باشد و علاج معده گرم باشد علاج به خوردن است و غذا مرغی و اما
دانه و اگر معده سرد باشد علاج فی کردن است آب و ورق تر نیز و جلاب با لک و
و نبات دادن و شراب انار و فنعان و غذا زردی باج با مرغ دادن و اندک با علم
باب سی و پنجم در سبب آن
سبب آن رطوبتی باشد که حرارت بر تحلیل آن قادر نباشد و از آن نفخ و قراقرق
بازدید آید علاج کاهش زردی و شراب ریجانی باید داد و کندن و زردی که گاهی و قوی
سدا بخاشیدن و دستار گرم کردن با نش و بر شکم نهادن و در که با آب که گرم
و غذا بخورد آب با در چینی دادن **باب سی و ششم در فو**
فواقی هر که طبعه اندرون معده است و با حرکت مرکبات از شنجی انفتاح می بخشد

از مودی راه و حرکت انبساطی از جهت دفع مودی و این مودی باخوردن چیزی گرم
و نیز باشد که مودی معده را بسوزاند یا ماده غلیظ باشد که آن دفع کند علامت شورش
معدیه باشد از عقد غذا یا داروی تیز علاج آب گرم با روغن بادام حرمه و جود میدهند
و فی بعضی مانند آب ساده با سکنجبین ساده دادن تا فی بکند و آب انار ترش و شیرین
مکدر و نفع می بخشد و شراب بهی لیسید و غذا حرمه با روغن طباطبائی و شکر دهند
و اگر سبب ماده غلیظ باشد ماهی شور بدهند و در عقبات تخم شبت و تخم خربزه بخورند
و در عیالک در آن حل کنند و بدهند و پیر مرغ و روغن کبچد چرب بکند و بکافور
فی کنند و جلا بکشد و تخم از آن بدهند و غذا بخورند آب با کوشک و کجشان دادن

باب سی و هفتم در هیضه و اسهال

سبب هیضه یا اگر در بدن طعام است و فاسد شدن طعام است در معده هر چه لطیف
باشد و بصرف مانده ترقی بر آید و هر چه غلیظ باشد با سهال فروید آید علاج هرگاه
که احساس کند که طعام در معده تنه شود در حال فی فرماید یا معده پاک شود
و اندر هیضه هیچ حرکت نباید کردن و لیکن حوشی حقنه باید ساختن باشد که خوا
باز بید آید که هیضه را هیچ علاج به انخاب نیست و شراب بنوع و شراب خنک
مزاج باید داد و غذا نرود سماق و زرشک باید داد و اگر اسهال مختلف اللون باشد

و آن پدیدن شکم نباشد باز باید بستن علاج قرص طباطبائی و بنک و تخم شادیم و صمغ
عربی و تخم سپندان بریان کرده با مرغ جوانه واقایا و صندل و کل ارمنی و زعفران
و کلانرا بآب مورد بسترشند و ناف و شکم را بآن طاق کنند و ترش تقاضای برخاستن
بود هرگاه که بخیزد اندک چیزی از او جدا شود غلیظ محلی بعضی باخون بعضی
علاج ترش و تخم اسهال خون باید کرد و در هم بشا و در پنج استعمال کردن
از روغن کرب و زرد تخم مرغ و فیتون دهد و مدی و کل بادام استعمال کردن

باب سی و هشتم در دفع قولنج

قولنج رخی معوی است سبب آن بلغم غلیظ باشد که در روده کانیها بود یا خشکی
باشد که از خوردن غذاهای خشک باز بید آید و قولنج که سبب آن بادی غلیظ
باشد یا نقلی خشک اول روده اعوی متلی کرد پس امتلا بر روده قولون باز بید
علامت باز بید آمدن آن باشد که طبیعت مجذبه شود و شهوت طعام شود و چنانچه
ترش شود و نیز از زو کند و شکم می پیچد و در پشت و ساق بید آید و آب بسیار
خواهد علاج نه نرم و همچون و خیار چسب و کلانرا ترش مرغی با نسیا طری و شکر باید داد
و طبیعت نرم کردن و اگر طبیعت نرم نباشد حقهها نیز و کسرت کردن تا روده پاک
از مواد قولنج پاک شود و شاد از تخم حنظل و بویغ از منی و عرب و اسق و صابون

سبب استعمال سودمند باشد و از آب سرد و میوهها احتساب فرمودن و هر بامداد
چند بار از یک شکر و تخم از زبان دانه و در آب تنک از زبان دانه و اکلیل الملوک و تخم شنب
در باده نرول خشک و خطمی و غلظت طعام نشاندن و غلظت خواب با مرغ و گوشت لک
و گوشت کبشک دادن و صبر نمودن و انداختن با الصواب

باب سی و نهم در کرمها شکم

در کرمها با نرید آید سبب آن رطوبتی غلیظ گردد و سطح و درگاهها و سوراخها
و حرارت ضعیف آن را نتوان بخنث و نتوانند تحلیل بردن و آن رطوبت فاسد و مفسد
و از نایبهای رطوبت کرمها متولد شوند و اسباب سابقه آن طعامهای غلیظ
و ناگواریدن آن و میوههای خام و شیرهاست خوردن و بر این اجماع کردن و از نرید کرمها
و برنشش علامت آن در شکم و پیچیدن ناف و آمدن لعاب دهان بود خاصه
وقت خواب و زردی روی و بدخونی که در کرمها نشاندن و نشستن طبیعت
یکهفته هر بامداد صد و هشتاد و نه در شکم در آن حل کنند و بدهند و نه

در هفتم بزرگ کالوی بیشتر و شیخ ترکی و قسط و نرید و زردی و سوء و قیل و حبت

البیل و از هر یکی یک گرم گرفته و بخت بر سر شیشه نازده بدهند و مستغرق گردانند و اگر
طبیعت مجیب شود جرعه سرکه دهند و آب گرم غرض کرده بدهند و آخر روز غلظت

سود

سوده با شیر باید داد و شاقه از نرید کرمها و وجا و شیر با غسل مرشته استعمال کنند و غلظت
از شنبلیله گرفته و تخم حنظل و انیسون وجه با نرید کرمها و بیا نرید و بزراف صماد کنند و از نرید

باب چهارم در دفع کرم

اگر در کرمها سرخی و غلظت باشد با سبب مریض با سلیق باید نرید و غلظت تخم کرمها
و در باده نرول و نبات باید داد و سبب کبک ساده با عرق کلکاشنی باید داد و غلظت
مفاسد و کافور و آب کلکاشنی باید داد و غلظت کاشاب باید داد و آب غوره و نان جو
اگر نرید بدن سپید باشد و نشستن نایب باشد علاج با الاصول و سبب کبک نایب داد

و غلظت نرید باج با گوشت کبشک و کبوتر بچه صرائی باید داد و انداختن با الصواب

باب پنجم در سبب الغنیه و استسقاء

سبب سوء الغنیه و استسقاء سردی مزاج است و سوء الغنیه مقدمه است
هرگاه مزاج کرمها زحال طبیعی گردد و طبیعت بگردد و ضعیفی بداید آید و لون
و بدن زرد گردد و سپید و آما سر زرد چشم دوست و بپاید شود آن را سوء الغنیه خوانند

اما استسقاء سبب آن مزاج بدست و سبب آن ماده سرد غریب است که در ریهها اعضا

متخلخل شود و آن را میفرایند و اقسام آن سراسر کرم و نرید و طبیعت سبب استسقاء کرمی

المزاج سرد باشد اندک کرمها و از نرید کرمها سبب آن قصور شدن هضمی ثالث پدید شود

استسقا علی قول با آما سر کد پس شکم پس رواند مهای دیگر و هر کجا آفتک باشد جای آفتک
یکه از فرو نشسته عاید و این نوع اسلم انواع استسقا است سبب استسقا نری آفتک
آب در رود کانی و میان پوست شکم ترپ کرده آید و سبب این آفتک که میان مقعر جگر راه
کذا است که چون از آن مجری متلاشی شده است و چون جانب مجرا جگر سبب بل با هم
بست شود آن رگها در بفری و متکشفه شود و بدین سبب مزاج جگر سرد شود و تولید قوی
مزیج مایه کند و کوبنا بر دانه ها در میان آب ساخت و اسامی کند و این نوع را استسقا
بود بر این نوع است علامت این استسقا اما سر طرف بدن باشد و سرفه خشک آید
و ضعف زیاده کند و آخر اسهال بدید آید چون مشک آب باشد که چون دست بدو
خفصه میکند سبب استسقا علی آفتک که با دغلیط در آن موضع که آب در استسقا
نری جمع شده باشد و با اندکی رجوبت سبب این با دغلیط که جگر باشد یا سردی
مزاج معده علامت این نوع را استسقا آفتک که نا جبروت آید و شکم بغایت بزرگ
شود و چون دست بر شکم زند آواز بل بر آید و از بر آمدن حساسه آید و این با دغلیط
نوع اولی فی فرود است تقارین و داروهای مسهل برین دادن و از آب پیچیده کردن
در آن گذر شده بکشود و ماء الاصول و سکنجبین بر نری باید داد و در مزاج
بال کردن و داروها که در این علت نافع است هت ایار و حبث یون و قرض و شک
نریک

بزرگ و کوچک و در آب دیو آب شوی و نشستن لایق باشد و مستقیما در دیکم منتهی
کردن یا در آفتاب گرم نشاندن از قوی ترین معالجه باشد و جلاب از تخم کاشنی با پیوست
کوفتن و نبات باید داد و غذا نری باج از نخود آب و کشمش و مغز بادام چاشنی سرکه
و اندکی تر عفرا ت با صوغ علاج **نوع دوم** اول ند سیر آن باید کرد اما سوسو و المناج را بل
پس بر سر سفرخ کند چنانکه کاهی شریقی دهد که استسقا آب کند بطریق اسهال با طریق
بول و جلاب از تخم کاشنی و رباه نری یکدم و تخم کاشنی یکدم نبات ده در جوشان
و سوسو هم آب کاشنی ناسته بکشد و با میزند و مغز خیار چوبی یکدم در آن حل کنند
بدهند تا طبع را بکشند و حبث نری بون و حبث غار یقون بد و سوسویت بد دهند و غذا
آب با دا چینی و تخم رازیانه و مرغ بد دهند علاج **نوع سوم** اگر نری غالب باشد سکنجبین
بر نری خفصه دادن و جلاب و تخم کاشنی و تخم کرفس و بعضی آب کاشنی خمدادی
از فصل و عود و لادن و شکله جگر نهادن و غذا نری شک و دادن اگر سردی غالب بود تخم
کرفس و رازیانه و سکنجبین و سنبل هندی دادن و ماء الاصول و معجون حبث العیار
نخود آب با مغز بادام و خسلک دانه با بد دادن و اندک اعلم با الصواب
باب چهارم در نری سینه
اگر بدن سینه باشد و بول نری علاج با سلیق باید نری از دست چپ و جلاب و رباه

و تخم کاشی و سنگین بر زری باید داد و اگر زانکه بدن تیره باشد و معدّه ضعیف
بیک باشد علاج ایا در فیهرا باید داد و اگر بول با بکدر و ماء الاصول و سنگین بر
باید داد و در سداب و تخم تره با سرکه بچو شاند و قدری عدس غری با نان تره سپرد
ترتیب کند و بدان سرکه میجو شاند و بر موضع سپرد و سرکه کهنه با شامی آشت
و غذا مروره از زرشک و زری با ج باید داد و الله اعلم بالصواب

فصل و سیم در برقان

تغیر رنگ روی و رنگ سپیدی چشم و رنگ هر پوست تن را گویند و برقان زرد با سیاه
و سیاه نوک برقان زرد از بسیاری زرد و از بسیاری نوک صفر باشد اندر چکر یا اندر
فرو آمدن صفر بجای سیاه و کانی از هر دو یا از قبل دفع طبیعت باشد که دفع مرقه صفر
بدن کند و بجهت بخار علامت برقان زرد سبب حرارت جگر و بسیاری نوک صفر باشد
دشمنی و تلخی دهان و زردی بول و ناداری و کف آن زرد بود علاج تخم کاسنی و خرباهه
و آلوئی سیاه و آلوئی کبلی و نبات و ترنجبین باید داد و بمطبوخ هلیله زرد استقر
باید کرد و سنگین و عرق کاسنی و آب خیار کدو و آب انار ترش و شیرین و شیر تخم
باید داد و قرض طباشیر نیم و قرض کافری و قرض معتدل و قرض زرشک در این مرض
سودمند است و بدوغ کا و سرشتن و ماهی کجک نرینه فرو بریزد نافع باشد و غذا
از زرشک

از زرشک و خرباهه باید داد و اگر باز بد آمدن برقان از دفع طبیعت باشد و در
حاده چون پیش از روز هفتم باشد بد باشد الا اگر جلوت بسیار بطریق اسهال
مستقر شود و چون روز هفتم برقان باز بد آید نشان خیر باشد برقان سیاه بیشتر
باشد و از جگر نری باشد انحصار سپید است آن سده باشد اندر مغدی که میان جگر و کبد
علاج مرکب اسلیم باید زد از دست چوب و بمطبوخ اخمیر و استقرغ صفر باید کرد و غذا تره

فصل چهارم در برقان

باج ساده باید داد و الله اعلم بالصواب
هرگاه که در کبد باشد و در خربایی باشد و بول سرخ علاج مرکب باید زد و جلاب
تخم خیار یا لثک و خربزه و خیار و جلاب کم از نبات باید داد و اگر نشان غلبه خون باشد
طبع بمطبوخ فاکه و ترنجبین و خیار و جین بریم باید داشت و غذا مروره از برنج ماش و مغز
بادام اگر خون آید قرض کافری یا بول و بول و نبات و ترنجبین و خیار و جلاب نیم از برنج ماش و مغز
بادام و قرض کافری بول و بول باشد همچون جگر و جلاب تخم لاریانه و شیر تخم خربزه با
باید داد و غذا نخود آب و اگر سلسل بول باشد اطراف کویک و بزرگ و شاه بلوط و شکر
و قرض کدو باید داد و غذا مرغ بریان کرده باید داد و الله اعلم بالصواب

فصل پنجم در برقان

بیشتر و رها که مشا که باز بد آید و در هر کم باشد علامت آن در دست است و

و اگر کسی بول و تب و غیره و سیاهی زبان و همدان و اما من زها علاج مرک با سلیق باید
 و در آب نشکلی که در آن بنفشه و خطمی و رو باه ترک با نبات باید داد و طبع با مطبوخ کاه
 نرم باید داشت و غذا مرهم از بنفشه و مرهم از دمنه خوف مشا نه علامت آن است
 بول با خارش و سوزن خالی و لاغری بدن باشد علاج شراب بنفشه و شراب خشتا اش
 لعاب بکوبیده و نه باید داد و شراب بنفشه با اسفناج و کدو آب پیله مرغ فریده با
 داد و بیک و سنک که در کوه و مشا نه تولد کند این علت بیشتر کودکان را باشد و مرهم
 فریده و سبب یک در یک بطورهای پنج که از غذا غلیظ تولد کند هرگاه که بول غلیظ و قیق
 صافی شود و بول سیاه که در بدنه و بیماری آید نشان تولد سنک است علاج قطع مایه
 آن کردن اول نغی و اول در بول و اسهلاب و جلاب بخم کند و تخم کرفس و ماء الاصول
 و سکنجبین و روغری باید داد و طبع نرم داشت و بقرص بنفشه و عجمی خیار چنبر و در آب
 گرم نشاند و خشک با نونه و اکلیل الملك و شبت و ورف کزب و ورف خطمی و
 سنبل و نشان و مرزنگوش اندازد آب میریزند و معجون عجمی الیهود با آب برك خیار دهند
 و غذا بخور آب با تخم کند و مرزبان نه بدهند و الله اعلم بالصواب

باب اول در ضعف و تقویت

نقصان باه از ضعف شهوت باشد یا از اسهال و بیستی الهی باشد ضعف بدن
 باشد

باشد یا از اندکی غذا علامت آن لاغری باشد و زردی رنگ هر بن علاج تقویت بدن با
 کردن بدن با نان و اگر از اندکی غذا نایب باید کرد و خواب بوقت و بلوغ و شادی مشغول
 بودن و مدتی ترک جماعت کردن و اگر سبب آن اندکی مستی باشد علاج آن غذا های شیرین
 چون حلوا و ترنجبین و معجون الالبوب و مرهم از کدو و روغن و شیر بیان و زنجبیل و روغن
 و نقل و غیره با نغی و پیسته و غذا با دمنه و غذا با کزنجرفه هجیان باه خورد باید کرد و سبب
 باشد یکی از غذا بسیار دهد و دمنه اندک با دانه ز سیم اندک بکری کند اما انچه در روغن
 سحاصل است بخورد و روغن و کدو و شلغم است و ما نند آن و اگر سبب بیستی و اسهال است نغی
 باشد علامت آن رقت و تنگی معده باشد علاج اطریف کوجک و بزرک باید داد و غذا کباب

باب اول در هضم و تقویت معده

چون در مضوای معده باز بداید سبب آن و می کرم باشد که در مقصد هاضم شود
 علاج مرک با سلیق باید کسود و در آب سنک بنفشه و خطمی و پوست خشتا و عجمی کوفته و
 لوبیا نشاندن و زرد تخم مرغ و روغن کل با دمنه ساخت و جلاب عتاب باید داد
 و غذا بنفشه و بنفشه و اسفناج باید داد اما نودانه چند باشد که از فساد غذا حاصل
 شود و هم اندرون شرح باشد و هم بیرون و اگر به آن مرغان باشد علاج آن مرغان کاه و روغن
 کلنا را شراب موثر و شراب بنه باید داد و غذا مرزبان و اگر خون مرغان نباشد

و مطبوخ سورنجان و سناء مکی و بنج مهک و حب سورنجان استغراق باید فرمود و غذا
 بخورد آب ساده باید داد و اگر ماده بلغمی باشد جلاب تخم را زیاد و کنگرین باید داد و هرگاه
 فی باید فرمود آب شبت تخم بر سر و غسل و غلک طعام بحسب ایاره اصطیفون و حب
 صبر و حب ایاره فیکرا استغراق باید کرد و غذا بخورد آب بالک و مرغ دادن و مرغون
 و مرغ خرم و مرغ شبت و مرغ نه باید مالیدن و الله اعلم بالصواب

باب پنجاه و یکم در دوائی و دار الفیل است

و دوائی الفیل است که کهای با غلیظ شود چون که کرب و یکدیگر پیچیده شود و سبب آن
 خون سوداوی باشد که در این کهای منصب شود و این علت بیشتر چنان است و بیکان
 و استاد کان حضرت پادشاهها را بود و دار الفیل آنست که ساق پای و قدم هرچند ساق
 پای سبب غلیظ و سطر بشود و ماده این علت خون سوداوی بلغمی باشد علاج اول ترک
 با سلیق باید کشود و فی فرمودن و آسایش دادن و از زبان تا قدمها بر لیسان محکم پیچید
 و مطبوخ افیمون تنقیه بدن باید کرد و حب سورنجان و مطبوخ سورنجان دادن و پاش
 و پس از تنقیه بدن ما کسب خوب نزد تخم جرج و تخم ترب و سرکین و آب جلیه بار غن
 زیت طلا باید کرد و غذا نزد باج بخورد آب و مرغ کندم باید داد و الله اعلم

باب پنجاه و دوم در بیماریهای ظاهر و باطن

و

چون سعه و کرد خارش سبب سعه کثرت ماده باشد ظاهر بدن ملک با سلیق و غیر
 البدن باید کشود تنقیه بدن مطبوخ هلیلج زرد و هلیلج سیاه و مطبوخ افیمون
 و حب است کردن و جلاب عتاب و نبات و تربجین باید داد و مرغون بنفشه و تربی باید
 چکانیدن و مرغون مرغون صافی و مرغون بادام درجا یکا سعه باید مالیدن و غذا
 بخورد آب و سبب آب بار و مرغون بادام و شکر باید داد کرد خارش سبب آن ماده غلیظ باشد
 عفن باشد که در کهای جمع آمده و طبیعت از آن ظاهر پوست دفع میکند علاج ملک با سلیق
 باید کشود و استغراق بمطبوخ افیمون و مطبوخ هلیلج زرد و مطبوخ شانه تری باید داد
 و سکنجین ساده و آب شانه تری باید داد و جلاب عتاب و بنفشه و آلوئی سیاه و
 هندقی و نبات و تربجین باید داد و غذا مرغون و بنفشه و آلوئی کبیری و تربی
 و آب بنیر و سکنجین سودمند باشد و در آب کبریت و آب شور نشستن اثری تمام
 پیدا شود و تخم ریاس و شانه زرد و آلوئیخ و کبریت زرد اسفوطی و سحاب
 با سرکه بامیزد و هر روز قدری از آن با ماست مزوج کرده و دیگرها طلوع بدن میکند
 و از جماع کردن و طعام شور و شیرین و از گوشت خوردن پرهیز نماید و الله اعلم

باب پنجاه و ششم در بقی و جلد

علاج بقی فی کردن است و استغراق بلغم بحسب اصطیفون و حب ایاره و مطبوخ

نرید و جلاب را زان نغمه روی و کلنگین باید داد غذا نخورد آب با خساک دانه و گوشت
 مرغ با گوشت کبک و شطرج هندی و ترید سفید عجوف و تخم تریت و روغن اس و سیر
 کوفته و بخته با سرکه کهن آمیخته طلا باید کردن علاج نقره بدن و با سلیق با کینه
 و عطبوخ افیمون و معجون الخلاج و حبث افیمون و مطبوخ هلیله سیاه و ترید
 استفراغ سودا باید کرد و ترید با آب انجیر و شراب حرف باید جویشاندن و طلا
 باید کردن و در وقت کردن باید جویشاندن و غذا نخورد آب دادن و اندر اعلم
باب پنجاه و چهار در شری حصف
 علاج شری آلوی کبسل و تره هندی و ورق کل باشد و عطبوخ هلیله زرد استفراغ
 باید کرد سبب حصف شوری عرق باشد و ناشستی بدن و ترید حجامت باید طولی کرد
 حرکت کردن علاج استفراغ صغرا باید کرد بمطبوخ فاکه و روغن کل و تره هندی
 و سکنجین ساده در جایگاه خنک دشتن و آب سرد خوردن و غذا فرود اند
 بیوهاش و کدو باید داد و آب انار ترش و شیرین مکیدن و تخم خربزه با کلاب طلا باید
باب پنجاه و پنجم در حصبه و آبله کک
 علاج حصبه و آبله عتاب و نبات و شفتیک باید داد و طبع را بسته داشتن و طلا
 کردن شود و غذا جو و عتاب و بنوسرخ دادن و شفتیک در جامه خواب بر کند
 علاج

علاج کولک افیمون و ایار و ایار و کرفس باید داد و مرهم نرنگ طلا کک
 باید کرد **باب پنجاه و ششم در مرهمها**
 هرگاه که ورم در مرهمهای یکی اعضا باشد و در ابتداء اعادت استعمال باید کرد
 در وقت نرید رادع با محلل باید آمیختن و در وقت انحطاط بحال تنها انقضا
 کند و ورم با خون باشد یا صغرا یا بالغ یا سودا اگر ورم خونی بود علامه
 آن با سوزش و گرمی جایگاه ورم و سرخی رنگ ورم باشد علاج این
 هر دو نوع باید کشود و حجامت کردن جلاب عتاب و غرهای هندی و
 ترنجبین باید داد و طبعرا بمطبوخ فاکه و خیاض چنبر و شیر خشت نرم طلا
 و طلا سرد و خنک نهادن و غذا کشاید دادن علامه ورم سوداوی
 علامه ورم باشد و سیاهی بدن آن و سردی جایگاه ورم علاج شود با
 کرد بمطبوخ افیمون و مرهم با حلیون و ورم نهادن اگر بالغ بود و علامت
 آن نرمی ورم باشد چون آنکشت بر آن نهند جایگاه آنکشت زمانی بماند
 و لون ورم سپید بود علاج جلاب بنج مهلک خراشیده نیم کوفته با کلتک
 باید داد و غذا نخورد آب و اسهال بالغ باید کرد بحب مطبوخ افیمون و حلیان
 و اگر سبب آماس سقط باشد ناصه اول فصد باید کرد و صندل سرخ و عرق

استمارت با آب کشیده شود و در و طلا باید کرد و اندر علم با الصواب

باب پنجاه و هفتم در سرطان و خفا

سرطان و هر هست سخت و آن را بخیها بسیار باشد و سبب سرطان ماده سودا
باشد که اعضا نمی مختل میزند و نواز در پستان و مردم بسیار افتد و مردان را
در جوارح خلق و قصبه علاج و تدبیر صواب و آنست که آنچه بدیده آید نباید
گذشت که نریک شود و ریک الحلی باید کشود و استفراغ سودا باید کرد بمطبوخ
افتمون و حبث قنبیون و آنچه در علاج جزام و التیولیا گفتیم همین معالجه
باید کرد و ماء الحین با سکنجین در این سودمند است سبب حدوث خفا و
الهمظم و خفا باشد آن اما می سخت باشد کوچک علاج استفراغ بلغم باید کرد
و مهمل و حبث صغیر فیون و حبث امانه فیقر و مطبوخ زرد باید داد جلاب
بالنکو و تخم زایانه و کسکریاید دادن و غذا نخورد آب با دارچینی و مرهم و
و مرهم ارسن ب نهادن

باب هفتم در تبها

اجناس عالیة تبها سه است حمی یوم و حمی عفن و حمی دق مرتب که زمان آن گوناگون
باشد از حمی یوم گویند سبب آن در تابستان در آفتاب نشستن و غذاها
گرم بسیار کشیدن و در جمیع الحاح کردن و بخوابی و غم و اندیشه و خشم و
علاج

علاج شرابهای سرد باید دادن چون سکنجین و غمهای هنگی با آب
نفرع و سکر سفید و غذا کشاب باید داد و مزه از بنو ماش و تمهید با زغالی
چون آب نریال شود و سکر با بله رفیق بتب بیشتر از تبها در از عفن باز بداید
و بعد دق بیشتر از تبها در از حرارت دست و کاه بود که حرارت جگر و معده بدق
اذا کند و آن حرارت در اعضا اصلی و بر و آن مطبوخ با کدر آن اعضا
می کند علامت تب دق نبض صلب و رفیق باشد و ضعیف و میتواند و متصرف
از حرارت تب گاه نباشد و پینی باریک شود و چشمها در کود افتد و هر گاه که
مدفوق غذا خورد و حرارت تب پس از یک ساعت ظاهر شود علاج کشاب
با سرطان و نیلوفر باید دادن و هوا خانه خنک باید داشت و هر روز بکوبان
معتدل باید رفیق و در آب فانی نشاندن و رفیق کد و در بدن باید مالیدن
و شکر که گیاه ترخورد به باشد باید داد و آب خیار کد و شراب خنکاش لایق
بود که گاه معرکلیس و انا و شرین و سبب و شراب صندل و قهوه کافری و
قهوه معتدل سودمند بود مزه از بنو ماش و زنجبیل و یا زغال را دادن لایق باشد
و طبع را نباید گذشت که نرم شود و تبهای عفن یا از عفونت خون و صفرا
باشد یا از عفونت سودا و بلغم اگر از عفونت خون باشد از امطبقه گویند

و پیوسته بدن گرم باشد تا آنکه که منفی شود علامت نزک در روز یک چشم سرخ
باشد و طعم دهان شیرین باشد علاج فصد باید کرد و طبعرا بمطبوخ فاکهه و هلیله
زرد نرم داشتی جلاب آلوی سیاه و عتاب و خرماهای هندی و نبات باید داد
پس استفراغ آن خیار که در تخم بزرگ و سکنجبین باید داد و هر خطی که بر روی عرف
و متعفن شود از آن محرق کنند علامت که حرارت این تب لازم بود و اندرون گرم
از بیرون بود و بدین سبب تشنگی سخت غالب باشد و نزک زبان زرد باشد با سیاه
و این تب ^{سرمه با قفس} نشنا شد و فرق میان آن محرق و مطبقه آنست که محرق بنوبت عتب باشد
و مطبقه بنوبت جلاب باشد علاج جلاب تخم کاشنی و بنفشه و آلوی سیاه و خرماهای
و آب انار ترش و شیرین و نبات و تخم بزرگ باید داد و استفراغ صفرا بمطبوخ فاکهه
کردن که در آن خیار چسبیده و شش و بزرگ کل و هلیله زرد بعد از استفراغ تمام
آن خیار که در آب تخم بزرگ و سکنجبین و قرص طباشیر نرم و آب نعنع فوکه باید
و غذا کشتاب با تخم کاسنی و نیلوفر و عتاب باید داد و خنکاش و هوای خانه
و جایگاه مریض خنک باید داشت و بزرگ بید و کدو و خنکاش در جایگاه
کستون اگر صفرا بیرون رکها و عروق متعفن شود از آن عنب گویند و عنب و کوبند
است خالص و غیر خالص در مدت تب خالص هشت ساعت باشد و در این

مدت غیر خالص در وازده ساعت باشد و این تب یکروز آید و یکروز نیاید اگر
تدبیرها صواب رود عدد نوبتهای این تب از هفت نوبت بگذرد علامت
آن بنفش سرخ و مختلف باشد و قمار و رفیق و ناز و طبعه غفرا بنوبت و در ابتدا
تب ناقص و در زانیدن تمام باشد و در حالت زانیدن تشنگی باشد و زرد
باز گرم کند علاج این هر دو نوع یکی است جلاب تخم کاشنی و پوست بجز کاشنی
و خرماهای هندی و آلوی سیاه و آلوی کبلی و بزرگ کل سرخ و نیلوفر و نبات و
تخم بزرگ باید داد و غذا کشتاب و طبعرا بمطبوخ فاکهه و مطبوخ هلیله زرد
نرم داشتی و استفراغ صفرا باید کرد و پس از استفراغ قرص طباشیر نرم و قرص
معدن باید داد و سکنجبین نرم و استفراغ صفرا باید کرد و شطر الغب از جمله
نبها است از آن یک بلغم و صفرا تولید کند علامت این تب بسیار آنست که اندک
دوبار یا سه بار سر را آغاز کند علاج بنفشه و خرما شیده و تخم کاشنی و تخم
کسوف با نبات و تخم بزرگ و سکنجبین باید داد و آب گرم و سکنجبین دادن و قی فرودن
و استفراغ صفرا و بلغم همچون خیار چسبیده و شانه ملکی و قرص طباشیر و مطبوخ
هلیله که در آن نمید و تخم زانیه باشد و غذا کشتاب با نخود آب و تخم زانیه
باید داد و بلغمی بدین آب عفونت بلغم علامت بنفشه و ضعف باشد و در

در ابتدا سپید و تیره باشد و یا خراشیده شود و سرما و لرزه قوی بود و غشیا و قی
بسیار کند علاج فی باید فرمودن با سکنجبین عسل و آب گرم و جلاب شکله باید داد و غذا
کشکاب با بخود آب و تخم نارنگ و استغراق بلغم باید کرد و بطیوخ ترید و قوی بنفشه
و معجون خیارچین ترید پنج انچه قوت سودا باشد و این تب دور تر نیاید و بکری
آید اگر اندرون عروق متعفن شود دایم باشد و بنوبت ریح است و دکن علامت
آن لرزه و سرما باشد در ابتدا تب لرزه در استخوانها و شکستگی باشد و بسیار لرزه اند
و رنگ او بیت وجه ساعت و نبض جلدی باشد علاج واجب در تب آن بود که حفظ
قوت کند که این تب را امر اضطرار است با قوت ریزه نوبت از غذا و آب منع کند و قی
فرماید و جلاب سکنجبین و شکله باید داد و غذا بخورد آب با مرغ باید داد چون نصیب
شود استغراق سودا باید کرد بطیوخ افیمون و حب افیمون و معجون بخار در بجا
نیز خمس و سدس و سبع هر چه باشد و اندر اعلم با الصواب

باب پنجاه و نهم در زهرها

در معالجت زهرها و کینیدن جانوران و رماییدن حشرات سوکوقی مختار آورد
و اطراف بدن سر کند و چشم تار با علاج اولی فرمودن و حقنه و هر ساعت یک
با اضمین و قلقل باید داد و زینچ چشم سرخ کند و زبانه سیاه کند و اندام افیمون

جمله بدن راست و بفرزند و غرق و تنگی نفس را در علاج فی باید فرمود و برضه کا و و آب
بیم گرم و بوره و نمک و شیر و مغز چون نافع است و ترایق مسرود و بطیوخ باید داد و جلد
بید استر بویا نیدن و نکالند که بخواب رود و بلال در بهما و بیاض حاده تواند کرد اگر کسی
دو مثقال بدهند هلاک شود و اگر از آن خالص شود دیوانه شود و زنگار لرزه
در بدن باز نید آورد و مزاج گرم کند و حنای آورد و شود دیوانه شود و زنگار لرزه
در بدن باز نید آورد و مزاج گرم کند و حنای آورد و شود دیوانه شود و زنگار لرزه
و روغ کانی را در شکر کند علاج آب گرم و روغن کلبا دایم و شکر بدهند بخورد با انگه که
افیمون آن عضو باید بدید که خلاصه رانت و اگر نتواند بخور بدهد و آن عضو
بمکند و زیت و فرقیون و جاب و شیر و قنده و پیاز بر موضع ^{کنند} نهند تا زهر بکشد و مرغ خاک
و یا خروس بکشد و سینه بشکافند و بر آن موضع نهند و هر ساعت که فایز میشود
دیگر نهند و زهره کا و زهره قی یا خاکستر چوبی بخیر و خوب زبانه موضع می نهند
و روغن کا و روغن سیاه بدهند و در آب شیرین نشاند و نکالند زهر که بخشد و حرکت
فرمایند تا بزرگ یا مثقال با سرب آهن بدهند و اندر که ما به میدهند تا عرق کند
و ما به هم بدو بندند علاج کریدن کزدم اول زهر او برین باید کشید پس کاندان
و کا و هر سر گرم کرده و سر و عاقر خا کو فتر آن موضع نهند و ترایق اربعه و غیره

بطوس بغایت سودمند است که بدن سگ دیوانه جراحت او نباید گذاشت که دست
شود و بجه بر آن باید نهادن و یکیدن و مدت چهل روز جراحت کشاده باید داشتن
تا زهر او تمام بالا نهد و عطش او قیون طبع را نرم باید داشت و بزبانی او جگر و زبانی
فارق باید داد و جگر همان سگ دیوانه نمک زده باشد خورده سود دارد و در او
الذراخ بغایت سودمند است اگر خواهند که بدن سگ دیوانه زده است یا نه نمک
خمیر آن موضع دهند اگر سگ دیوانه زده باشد و اگر بخورد خرفه بخورد بمیرد
دیوانه باشد و اگر زدن عسکوت با دها در شکم نهد که و اطراف بدن سرخ شود
و نفوذ با زدن آید و طره های کرم زده در این نافع است و کرم به و عرق آن
در این سودمند است و شوشید و برک سدا خشک در شراب آمیخته سود
هزار پای چهل و چهار پای دارد و از هر سوی بیست و دو و از زدن در دی سوز
بدید آید و نمک و سرکه طلای کرم دارد و کرم بر خود طلا کند جانور کرم را
از آن بگریزند و مغز خرگوس را سرکه و زیت که اخته طلا کند حب البلسا
زیت بچوبشاند و طلا کند ذات السوم بگریزند زهر کرم و کرم بگریزند
همان روز بگریزند و زخم زهر بسیار باید ملکی و موضع کرم بکلی و سرکه طلا باید کرد
و آب برف بر آن موضع ریختن و برفی با درج در آن عضو اید و آب
زیت

زیت و شیرین و آب خیار که و آب کاشی باید داد و کاه دادن و کشیدن خشک
بر سر آب سرخ باید خورد و غذا از زهر او بگریزد و سوس و کرم و عاقرها و نوشادر آب
پسته با زرد و مار آن شلخ کوزن بگریزد و سوس و کرم و عاقرها و نوشادر آب
حل کنند و در جامه بدهد مار بگریزد و سوس و کرم و کرم سرکین بگریزد
و میعرب و پیه بکشد و در هم برشند و خرب سوراخ کرم در ده کند بگریزند
زربخ و کند و ده کنند پسته از دوبرک مور بگریزد و تر است خوب صنوبر
سرکین و کاه و حنظل در آب کنند و آن آب در خانه بکشد که کد لیک بگریزد و تعلق
و طایر خانه خشک است پاک کند و هر چند که آن از ایشان بگریزند و آب
مقاله سیم در کرم و دیهای غده و اعطیه و فوکه و حب و منفعت
سبیل الحجاز و زیت این مقاله هر حرفی باید کرده شد و با الله
انکرم و تر است غذا بسیار دهد و در فیه کند و مثانه را سود دارد و در آب
کند پوست انکرم و خشک دانده اوسد و خشک است انجیر کرم و تر است بفرین
انواع او انجیر سفید است عرق آن شیش پیدا کند انجیر بسیار کرم و خشک لطیف
کرده و مثانه را پاک کند و بر پول نگاه داشتن قوت دهد و سرفه درینه و در
سینه و پشت را سود دارد و خونی که از انجیر متولد شود و کرم با مغز بادام خرد

خون صافی را و متولد شود آلوده و تر است اندر در جبهه دوم انچه بنده بخندند
 اسهال صغیر کند و اگر میخورد بنشاند و معده را زایل دارد امر در مزاج او سرد و خشکست
 بخار از دماغ باز دارد و در شکم و مفاصل باز دارد آورد و تشنگی بنشاند و معده را
 سود دارد و غشیان باز دارد به سرد و خشکست بدین جهت اول معده را سود دارد
 و شراب او بخور را سود دارد پیش از طعام طبع را بیدار و بقوت دفع و عصر و انار
 سرد و خشکست بدین جهت دوم معده را و تب را و صفرا را سود دارد و انار بیشترین سرد
 و تر است انار تر شراب را پوست بپاشند نبات و ترنجبین در دل حل کنند و باز بخورند
 اسهال صغیر کند و خفقان را سود دارد و حرارت معده بنشاند بیشترین معده و
 سعال را سود دارد ترش زایل دارد آنکس که سرد و خشکست معده و اختار را از
 پاک کند و سرد مزاج را بغایت سودمند است و گرم که اندر کوش تو کند کمالی کند
 نایل کند آب کامه گرم و خشکست و عرق التماس سود دارد و حلقه های غلیظ را
 بزداید و گردیدن سگ دیوانه را سودمند است آب باران بهترین آنها است سعال
 سود دارد آب سرد بهترین آب آبی باشد بیشترین و لطیف که هضم را قوی گرداند
 و اندکی از آن تسکین تشنگی بنشاند و حافظه حجت باشد حرارت دل و معده را
 بنشاند و قبه های محرقه را سودمند است و سعال را و سرفه را سودمند بود
 و سعال

و سعال و سرفه را سودمند بود و طبع را نرم گرداند و هضم را فاسد گرداند و زردی و
 و سپر باز دارد آورد و خون بدین **حرف کسب** با قلی سرد و تر است بخار در بدن با
 دیده آورد و نفخ است و دیگر کار خوابهای شوریده نماید خداوند صرع را زایل دارد
 پوست بر جای نگذارد که موی سترده باشد چند نوبت طلا کند موی براید با و بخان
 گرم و خشکست زردی را تباه کند و سودا را نکند و کلف آورد و بیوسر سرد
 و خشکست خون را بنشاند و غذا اندک دهد آب او حار است سودمند است غذا
 اندک دهد و بیوسر سرد و تر است گرم مزاج را سودمند است غذا اندک دهد
 کلف آورد و بیوسر گرم و تر است باه را قوت دهد زردی را میخورد و مضرت
 آنها را بخلاف باز دارد و شهوت طعام آورد و بسیار مغز در سرد است و عقل را
 نایل کند بلوط سرد و خشکست و غذا دهند است آدمیانیک و غذای خوگست
 بون گرم و تر است باه را بپزد غذا را تباه کند و اشتها را غذا ببرد با دام تلخ و غیره
 او در کوش طسین و کزانی کوش ببرد و بیخ سرد و خشکست نازکی روی بپزد و
 بدن را فرو بکشد و خوابهای خوش آورد و بیوسر گرم و خشکست و بعضی گفته اند سرد
 و خشکست تشنگی آورد و مفاصل را زایل دارد و سرد باز دارد آورد و دیگر کار
 و اسهال باز دارد بیشترین را فرو بکشد پوست او سرد و خشکست پوست کوفته

نانه بر کبی چوب زده باشند بر آن موضع اندازند در زمان شود بط کوشش او کرم قی
خداوند مزاج سرد را سود دارد بصیرت غلبی شقاق را سود دارد خون در آن
آواز را صافی کند و رنگ در روی روشن کند بری بر آن را و مزاج سرد را زایل دارد
و دماغ را و دندان را و جمله اعضای عصبانی را زایل دارد و خداوند مزاج کرم خفقا
را سود دارد و بعد از طعام اندکی خون در آن جاری دهنده باشد بنفست سرد و تر است
در سر را بنشیند طبیعت را نرم کند و دماغ را و دندان را و جمله اعضای را سود دارد
و خواب آورده بالنگو کرم و خشکست بد خنجر و قلم هر غلغله ای بلغی را سود دارد و سوز
هم سود دارد و دماغ بکشاید و بوی دهان خوش کند و لافوت دهد خفقا تر است
دارد و بر هضم باری دهد بزرگ کرم و تر است و اندرون خشکی معتدل است طبع
اولعاب دهان و آماصل معال او بشکرده و مشانده را سود دارد و زبانه
سرفرا و بلغی را سود دارد خاصه بر آن کرده دیگر کرم و باده و جرم و خشکست
بد خنجر اول کند دهان را زایل کند خون در آن چشم را زایل کند و اندام صاف
عصاره آن در چشم کشید چشم را قوت دهد بر آمدن خون از کلوبا و زردی
نراوت کند و در آن بول کند و معده را زایل دارد بنگو معتدل است در تری و خشکی
کرمی بنشیند و در شقی زبان و مر و کافی سود دارد و بر زبان کرده طبیعت را بنشیند

و زده

و فندق مزاج او کرم و تر است در راه بیقراری اگر کسی را بخود دارد عقب از او بگذرد و
بول در در مفصل را سود دارد و چون در آن نشیند بول را به بند و شیر خشک
خشکست چون بلی را ببلان بشویند بول آدی چون باها کستر چوب رز بسیارند
بر موضع کرم خون آید بطلی کند خون به بند بول کرم که نارسیده بر کزند کبی
افعی و عقب و سگ دیوانه ببول کند سود دارد بول سگ بر کرم بول طلی کند
ام القبیان زایل کند بلاد کرم خشکست در در چهارم فالج و اخوه و سستی
پیدا را سود دارد **حرف الف** تخم کرم خشکست بول جویض را ادرار کند و
را هله ز کرده و جگر را بکشاید بچرخ زده از حم فرود آورده و مشانده را از سلف پاک
پاک کند تخم را زایل کند کرم و خشکست بول را بول با دهان در شکم باشد بپسند تخم کند
کرم و خشکست کرم را بکشاید تخم شلغم کرم و تر است با را بیقراری در مزاج کرم تخم قورک
سرد و تر است تنه ای تیر را سود دارد و در جگر را بنشیند و سرفرا کرمی بود
سود دارد و باده را زایل دارد تخم سداب کرم و خشکست فواق بلغی را سود دارد تخم
شاسیم کرم و خشکست و طاروس در را سود مند است بر آن کرده اسهال صغیر
بازرید آید تخم خربزه کرم و تر است کرده و مشانده پاک کند و در باده بیقراری تخم خیار
بالنگ سرد و تر است کرمی و صغیر بنشیند تخم خیار سرد و تر است بول را بول ببول

کرم و خشکست معده را قوت دهد و ترنجبین معتدل است که کرمی شکم را نرم دارد و سرفه
را سود دارد و قوت شیرین کرم و تر است و قوت ترش سرد و تر است و تر و تر است معده بکند
بول براند و حنق و درد کله را سود دارد و خوردن و غرغره کردن **حرف الحاء** ثواب
محراق کرم و خشکست در درجه سیم دار التعلب را سودمند است استسقا و بلغم را
و قفس را سودمند است و غن زعفران و ریش و پنبه را سود دارد **حرف الهم** جوی
هندی کرم و خشکست و در درجه اول علاج آفتک را زهره و پوست پا را کند و در
کوله و باه را قوت دهد و حب را بکشد و جوی کرم و خشکست در درجه سیم است
دوم تر از آن را کند و بکشد و جوی کرم و خشکست سده و جگر را و سپهر را
جوسرد و خشکست غذاء او کمتر از غذاء کندم است **حرف الحاء** حنا کرم و خشکست
سوختگی آتش نبشاند و ورمها و کرم را سود دارد و حشر کنگر است اندک کرمی معتدل
تر است در درجه دوم در بول کند و عرق را خوشبو کند و فحش خود سپید کرم و تر است
طبع و خلد و دندان استسقا و مفاصل را براند و درد پشت را سود دارد و باه را بفراید
حره را از آب را بوسپند کند کرم و خشکست مفاصل را براند و بول و حیف را سود دارد
و حلوا و عسل کرم و تر است بلغم را لطیف کند حلوا و شرک کرم و تر است حلوا و دو شتاب
با آرد ساخته زود هضم کند و غذا بسیار دهد حلوا و دشنا سسته پید کند
خانی

حرف الحاء خرنوبه نیکو سپید کرم و تر است در درجه دوم در بول کند کثافت از بول
ببرد بوق را نایل کند هیضه آورد آن را میان دو طعام خوردن و چون زهر قاتل است
مصلح آن سکنبیه ساده است خیار که سرد و تر است در درجه اول در درجه اول
در درجه دوم تباهی صفراوی و ورمی را سود دارد و بول براند و قشنگی نبشاند کرم
کرم را سود دارد و بول براند خیار سرد و تر است کرمی معده را نبشاند خیار را لنگ سرد
و تر است در درجه اول با دو آب و تباهی صفراوی را سود دارد و خطی سرد و تر است
آن دشمنی مفاصل را سود دارد با سرکه و غن زیت طلا کند موی دراز شود و خیار
در کرمی و تر است معتدل است شکم را نرم کند و در کله را سود دارد و آب کشنی و شراب
غرغره کند حنق را سود دارد و خشکست شش سرد و تر است در درجه سیم خواب آور و شراب
سرفه را سود دارد و خرد کرم و خشکست در درجه چهارم بلغم را براند و تحلیل طوبیت
و مانع کند دشنا را سود دارد و خایه مرغ خانگی چون نیم برشت باشد غذا بسیار دهد
سپیده او سرد و تر است و زرد او کرم است موضعی که با آتش طلا کند سود دارد و غذا
مرغ خانگی چون نیم برشت باشد و خایه بطور مرغ آبی و اشتر مرغ معتدل است در کرمی
فولنج را زبان دارد خایه کج شک باه را بفراید خایه کبک ناقص را سود دارد **حرف القاف**
در آج کوش در کوه مانع بفراید و فحم را زیادیت کند و می بسیار شود که کد را از فضل

کرم و خشکست در درجه سیم بلغ را بزاید و معده را قوت دهد باه را زیادت کند
 کنیز جان را را سود دارد و در شباب کرم و تراست طبع را نرم دارد و غذا بسیار در هضم
 آرزوئیست که در حمت بلوط و سیب و امرود باشد بلغ را سود دارد و عرق النسا را زیادت
 سرکه چون با کلرانی طلا کند در ریحیض باز دارد و دماغ سرد و تراست دماغ اشتراکست
 کرده با سرکه بخورند مرغ را سود دارد و دماغ کا و کو سفند غذا نیکو دهد خداوند
 معده کرم را سود دارد و اسهال صفراوی باز دارد **حرف ال** ذراج حیوانی
 معروفست اندکی از وی در را بول کند کرم و خشکست در درجه دوم با سرکه طلا
 کند که برص و قوبا کردن سود دارد **حرف الل** ربیاس جیره یون شیرازیت سرخ و خشکست
 معده را قوت دهد قی و اسهال و اسهال صفراوی باز دارد و خشکی بنشاند سینه و خلق را
 زبان دارد و نسیان آورد و در طب کرم و تراست در درجه دوم معده سرد را سود دارد و قوت
 زیادت کند طبع را نرم دارد و در سردی و سینه و خلق را زبان دارد معده و جگر را
 سود دارد و خون را خلط ببرد و را سود دارد و در حجاب اشتها باز دارد و طعام از معده
 بگذارد و خشکی باز دارد آورد **حرف الزا** ریسق سیم است سرد و تراست در درجه
 دوم بخار طالع و عشه آورد و بشنوائی و بینائی را زیادت و بوی دهان ناخوش
 کند زیادت کرم و خشکست و لادن نشا ط دهد و بوی آن در زوفا کرم و خشکست سفره

گفته را سود دارد و زنجبیل کرم و خشکست کرده و مشانه را و معده سرد را سود دارد
 و بول را زیادت آورد آلوده و تراست در درجه دوم خشکست آن در آب خود بسیار شد آب
 آن نشکی ساکت کند در بیهوشی حاده نافع است میل از سر ساختن و در چشم کشیدن چشمها
 رویش کند و زو چشم افوی براید چون با خود دارد نفت خون و اسهال باز دارد و زنج
 کرم و خشکست موی را به برید با به مرغ مرهم سازند و پشه ها که را سود دارد و زنج
 کرم و خشکست اشتها طعم زیادت کند مفاصل و عرق النسا را سود دارد و زنج
 و بخوبی و در سردی و غفلان کرم و خشکست در درجه دوم سرد کانی را سود دارد
 نشا ط آورد باه را بول کند خواب آورد **حرف ال** سناء مکی کرم و خشکست به جیره
 اول سودا و بلغ را بول کند و سنبلی کرم و خشکست به جیره دوم دماغ را قوت دهد موی را
 برون باند سوسن بخور و معتدل است اندک می و تری آواز را صافی کند مشانه و زنج
 کرده را سود دارد سداب کرم و خشکست فالج و عرق النسا را سود دارد و هضم و نرم
 طلا کردن سعد کرم و خشکست بوی دهان ناخوش کند و معده سرد را کرم کند سرکه
 سرد و خشکست در درجه سیم دماغ را سود دارد و قوت دهد سبب شیرین کرم و سنا
 ترش او سرد و خشکست سباق سرد و خشکست طبع را به بند سجده سرد و خشکست
 تنقل بدن کردن و بر مسقی آن و سر کرم و خشکست در درجه سیم تغیر آنها را سود دارد

سپستان کرم و تراست سینه و خلق را سود دارد و خلط و سود را بکشد و منفصله ماهیت
 که از روغن بیل و زردیاه و بقراده خاصه و زعفران و سرطان سرد و تراست مسلول را نافع است
 سرخس کرم و خشک کرم را بکشد سنگ و مقنا طین کرم و خشک کرم سنگی که بدن کرم
 تیر کنند سرد و خشک طلا پستان کنند بزرگ شود سرد تر سرد و خشک اندک
 و جمها بکار برده **حرف الف** شکل کرم و تراست در درجه اول سینه و خلق را نرم دارد
 و معده را سودمند است قولنج بکشد و خشکی آورده شکل کرم و نرم است سرد
 و شش را سود دارد و معده و جگر را سودمند است قولنج بکشد و خشکی آورده شکل
 کرم و نرم است سرد و شش را سود دارد و معده و جگر را سودمند است شیر
 کوفته کرم و تراست غذا نیکو دهد و در قوت دماغ دهد شیرین معده است **شفا**
 خلق را سود دارد و غرغره بدن کرم در هنا قرار بکشد شیر آب کرم و تراست تری او
 از شیر کوفته با شد غذا اندک دهد سوء الخنیز را سود دارد که بدن سرد را سود
 شیرین و نرم و سبیل را سود دارد مزاج او سرد و تراست شیر کرم و از جمله شیرها غلیظ تر است
 و بران معده برود شیرین تر از جمله شیرها غذا کمتر دهد و معده برافزاند و استسقا
 و بواسیر را سود دارد و زردیاه و معده بریزد شیرین در چشم و دوش چشم را ساق
 دارد و در سبیل بدهند مفاصل را سود دارد شاه نره سرد و خشک کرم خاوش

بدن را سود دارد شاه بلوط سرد و خشک و بران معده بریزد شیرین کرم و خشک
 مفاصل را سود دارد شلغم کرم و تراست غذا بسیار دهد و منی بقراده چون سرکه بقراده
 استغناء طعام باز بیدار آورد شهد نره سرد و خشک بلغم را برود با دها بیدار و آب
 زبان دارد شمع کرم و خشک با روغن بنفشه و موم و روغن ساز و طلا کند بسینه و در شتی
 خلق را ببرد و سر بر را سودمند بود شیر خشک در کرمی معتدل است طبع را نرم دارد و فعل
 او از فعل ترنجبین قوی تر است شونیز کرم و خشک بلغم را برود با دها را بکشد
 شفا لوس سرد و تراست در درجه دوم استغناء طعام آورد و بنهای بحر را سود دارد **شفا**
 و پیش از طعام باید خورد **حرف الصاد** صبر کرم و خشک و مرصهای بلغمی
 سود دارد بخنا ما میباش در مفاصل را سود دارد و صغ عربی کرم و تراست
 در شق خلق و سین را سود دارد صغ سماق در دندان سودمند است صندل سپید
 سرد و خشک در سر خفقان کرم را سود دارد معده و جگر را بدن طلا کند **شفا**
 جگر را که کند و قوت دل دهد صندل سرخ سرد و تراست سرد تر از صندل سپید است
 کرم و خشک در جگر را سودمند است **حرف الصاد** صبر کرم و خشک و مرصهای بلغمی
 کلزا سود دارد سفید چشم را به برده صندل و بنفشه کرم و تراست جگر را سود دارد
حرف الطاء طایر کرم و خشک خفقان کرم را سود دارد و اسهال و اسهال بزرگ

طاهر کرم و خشک طریقت کرم و خشک معده را قوت دهد و در کولاً و
 ویاه را زبان دارد خشکی و در طبع و خفها است سرد و تر است قوت طبع دهد
حرف الفاء طلفه پخته کوفته است سرد و خشک عرق الشار اسود مندا
 بلغم را تحلیل کند **حرف البی** عتاب بهترین عتاب کرماتی است معتدل است کرمی
 و سردی سینه و حلق را اسود مندا است معتدل کرم و تر است در جبهه دوم دل و دماغ
 قوت دهد و عود کرم و خشک در جبهه دوم دل و دماغ قوت دهد و جانی
 آن بوی دها ناخوش کند عقب سرد و خشک در روعه نیت بخوبی باشد
 و آن روعه را در کوش چکانند در کوش را سود دارد **حرف الغی** غار یقون
 کرم و خشک و سده را بکشد و در خلطهای غلیظه را بر وجهها ببلغمی
 غالب نوعی از طب است موکبت از خشک و کافور **حرف الفاء** فانی کرم و تر است
 طبع ازیم دارد و سر فر و سین را سود دارد و فلفل هیچ مندا است اما سر کرم
 و سوختن چشم را سود دارد فاعه کرم و خشک معده و جگر کرم و خند
 اسهال بلغم را سود دارد فانی عود الصلیب سده جگر را بکشد و در مری
 بند ندرج را باز دارد و فرج خشک کرم و خشک خفقا سوداوی بلغمی را
 سود دارد فطر سالیون تم کرم کرم و خشک کرم و خشک بد جبهه سیم فقا
 معده

معد کرم را سود دارد و باخ از آب انار واکفته باشد کرم مزاج را سود دارد و خشک
 را بنشاند حرف الفاکرم و خشک بوی دها را خشک کند فاقه خور و فیکت
 کرم و خشک بد جبهه سیم فالج و صرع را سود دارد قطره قوت کرم و خشک بد جبهه
 سیم سده را بکشد و در شکم را سود مندا است قطران کرم و خشک بد جبهه
 چهارم یک قطره در کوش چکاند کرم کوش را بکشد فقا بوی نرغست که شیراز بان
 سینه کویند کرم و خشک برص و یقون را سود مندا است **حرف الحاف** کند کرم ترا
 و در تری و خشکی معتدل است و از جبهه پنجم غذا دهنده تران کرم و سار کرم تران
 انسان را از کرم نیست بهتر بوی کرم از کشته کرم باشد که از آن آفت نرسیده باشد
 کچد کرم و تر است در بینی بفراید و در اریض کند معده را است کند غشیان و خشک
 آوید کنا سرد و خشک معده را قوت دهد اسهال که از ضعف معده بود
 و اسهال خون را سود مندا است کبیل سرد و تر است معده را ببلغم آنکیز است
 سرد و خشک در جبهه دوم اعضا عصبانی را قوت دهد و اسهال خون را
 کرم کرم و خشک در جبهه دوم سده را بکشد و با در بکشد کنا کرم
 و خشک در جبهه چهارم معده را سود دارد و در سر آویز کند کرم کرمی معتدل
 تر است در جبهه دوم باه را بفراید بوی بد را خوش کند طبع ازیم دارد که بد فعل

بولیدار و سیریلان بشویند شیش را بکشد کند کرم و خشکست با دهها در قوت فطه
 بقرید و معدله قوت دهد و اسهال خون به بند دگشتر سر و خشکست غرغره
 بدان کردن خنقا اسودار آب آن برف سر کردن و در بینی چکانند خون از بینی
 بازدارد که با سر و خشکست در جبهه و دم فی بازدارد و خفقا از اسودار و اسهال
 خون بند کون نریزه کرمانی است کرم و خشکست با دهها خشکست خفقا از اسودار
 کرم و خشکست با دهها خشکست خفقا از اسودار و بول بر اندک بتر و خشکست
 زود مست شد نما بازدارد کریدن سگ دیوانه اسودار کرم و خشکست در جبهه
 چهارم قویا طلا کردن اسودار کرم و خشکست سده بکشد با کرم و زبان کرم
 و خشکست خداوند اسودار کرم و خشکست سده با بکشد با کرم و کل سر
 و خشکست دل و دماغ قوت دهد در بعضی مردم نرگام بازید آور و کل با دام دل قوت
 دهد کل سید به و امرو مفرح دل و دماغ قوت کل با بونه کرم و خشکست لطیف
 باشد کل سید سر و خشکست دل قوت دهد کل با بونی سر و قرات حرارت دماغ
 ساکن آور و کوشتهها کرم و تر است بهترین کوشتهها گوشت بر است بهترین گوشت
 بزغال و سیاه باشد که نری آن کمتر باشد و لذت آن بیشتر و زود هضم کند گوشت
 دیر هضم کند و غذای بسیار دهد گوشت میش کرمی آن کمتر است از فصول گوشت بزه

کرم

کرم

گوشت کا و میل به سیری و خشکست دار طبع به بند و در هضم شود بیمار یها اسودار
 بازید آور و چون نفق و کرم قویا و جدام و دار الفیل و سپرن و بت سر و زده دیوانگی بازید
 آور و گوشت کوسا لکه نوزاده باشد کرم و تر است خداوند بازید آور و اسودار کرم
 کوسفند خفی کرده به از خفی نکرده باشد گوشت خر گوشت کرم و خشکست و بازید آور
 دار و گوشت اسب کرم است و غلیظ و متولد اسودار بود صاحب کد و و بازید آور
 گوشت اسومر و کرم فید بود **حرف الف** لادن کرم و خشکست در جبهه و دم کرم
 چشم قوت دهد خداوند و کرده اسودار لک لاغری آور و خداوند و تر
 جگر استسقاء اسور مندا بود لیلاب سینه و شش اسودار سده جگر کشت
 لادن کرم و قرات در جبهه و دم صلابت جگر اسودار طلا و اموی را سیاه کند
 و دود آن بچه مرده را از سینه برون آور و لسان العاقر کرمست در جبهه تر است
 در ورم و خفقا از اسودار به با بقرید با لب بر روی همچون سور عجانست کرم در جبهه
 سیم بقرید با لب کرمست در جبهه اول بول براند و بازید کند با بوسه و خشکست
 در جبهه سیم نفع آن همچون ترنج است **حرف الم** ما میثا سر و خشکست در جبهه اول
 بول براند و بازید کند و بهای کرم اسودار مزه نکوش کرم و خشکست در جبهه
 سیم خداوند خفقا و تر است ناله اسودار و بازید کرم و خشکست در جبهه

کرم

قوت دهد غذا هم که رطوبت زرد و زرد صفرا باشد مفصل را سود دارد چون غسل
 پرورده باشند و مغز قوت دهد و از صافی کند فصاحت بقیل **در فانی** یا سون
 و خشک لطیف کننده است کف را بر سر خدا و نصداع را و لقوه و فالج و عرق النسا
 سود دارد با قوت خفقا را سود است سنگی است سرد و خشک اسهال خون را سود
مقاله دوم در ذکر ادویه موکبه و آن بیست و دو باب است
الاول در مفرجات و معالجین مفرج یا قسوی
 خفقا و دوار را سودمند است در قوت دهد و نشاط آورد و لولوشد
 مرغان چهارم با قوت رسانی و دوم زرد طلاء به متقال سنگ بست به متقال کبریا
 سی هم طباشیر هفت هم صندل مقطر پیچید هم صندل سرخ و دوم و زرد طلاء
 ده هم کشنیز خشک سی هم دانه کل سه هم ساوج هندی یک متقال عود هندی
 سه هم پوست ریخ سه هم کافور زان سی هم بالکود و هم بهن سفید و بهن سرخ
 دو هم ریوند چینی و هم تخم کاسنی سه هم کافور و متقال عود هندی مشک
 بنم متقال ابریشم خام سوخته شیر آمله بیست هم هلیلک کالی بیست هم کلاب یکین
 تیرنی شراب سیب یکین شراب به این جمله کوفته و بخیته با یکدیگر بیا میند و در ظرف
 کا شی با چینی چهل روز بپزد همان چون که در اند شرابی از آن متقال بود **مفرج معدل** مرطوب
 روم

ده هم کبریا پیچید هم در ریخ روی ده هم ساوج هندی چهار هم طباشیر هشت هم
 افقون شش هم ورق کل شش هم زرد باد چهار هم سناء مکی شش هم بالکود
 هم زعفران ده هم کافور چهار هم مشک خام یک متقال عود خام دو متقال کشنیز
 خشک پیچید هم خشک اش سید چهار هم بنفشه و کل اریق چهار هم این جمله
 و تیرنی و با شراب سیب یکین شش شرابی یک متقال باشد **مفرج سرد** و در کل
 یک هم طباشیر سفید یک هم کشنیز بریان کرده یک هم صندل مقطر سی هم در تخم کلاب
 ده هم مغز خیار ده هم مغز تخم خیار بالکود دو هم مغز دانه کدو دو هم بهن
 یک هم کافور زان یک هم زرد شک سی هم وارید نا سفید و آنکی کبریا و آنکی این جمله
 کوفته و بخیته با یکدیگر بیا میند و بجلاب از نبات و عرق بید مشک با قوام آورند
 و بر شند شرابی یک هم بود **مفرجی** که خفقا کرم و سر را سود دارد کافور زان
 شش هم در ریخ عرقی شش هم زرد باد سی هم کوفته و بخیته با جلاب از شراب
 بر شند شرابی یک هم بود **مفرجی** که خفقا کرم را سود دارد کبریا و لولوشد و کافور
 و کل اینی از هر یک ده هم مشک یک هم مشک سفید و هم کوفته و بخیته با کلاب
 شرابی یک هم بود **ماده الحیوة** فلفل را الفلفل تخمیل و داجینی بلبله آمله شطرح هندی
 پنج با بوننه پیچید هم مویطانی بیدانه صد هم کوفته و بخیته با عسل کف کوفته بر شند

عسل باید که سوزن داروها باشد **معجون البوب** مغز بادام مغز جوز هندی مغز بن
مغز دانه صنوبر مغز بسته مغز جوز هندی مغز دانه فلفل خشک اشک بید پست کند تخم
چرب تخم شلغم تخم بیا زنجبیل تخم بیهی سفید زنجبیل دار فلفل کبابه فلفل چینی شفا
خونچان تخم هلیون از هر یکی شش درم کوفته و بخیته بعسل کف کوفته بپزند عسل
باید که سوزن داروها باشد **طریقه کباب** رطوبت صفر ابراند هلیله سیاه هلیله
کابل هلیله زرد هلیله امله راست بگویند بعسل کف کوفته بپزند و در ظرف
کاسی چهل روز در میان جویگاه دارند **معجون الخجل** خلطها غلیظ همچون سوا
و بلغم و زنجیر اند و احباب مالخولیا را سود دارد هلیله سیاه هلیله امله از آن ده
پاک کرده از هر یکی دو درم بفسا بچ و فقیهون واسطو خود و بن تربید سفید از هر
یکه یک درم کوفته و بخیته بعسل کف کوفته بپزند و شربتی از آن بچ شغال باشد **معجون**
خیا فلفل بکشد در در معده و جگر را و شکم سودمند است خلطها غلیظ و بلغم
براند تربید چهار درم بنفشه بستی درم نمک هندی ریت السوس از هر یکی هفده
تخم را زایانه انیسون مصطکی از هر یکی یک درم سل و خیار چینه و روضه در آن حل
داروها کوفته و بخیته بک سرشته شربتی بچشقا باشد **معجون البهود** سنگ از کوزه
و مشانه پاک کند مغز تخم خیار چینه مغز تخم که و مغز تخم خرزبه و کالج از هر یکی یک درم

سنگ از کوزه و مشانه پاک کند مغز تخم خیار چینه مغز تخم که و مغز تخم خرزبه و کالج از هر یکی یک درم
تخم خرزبه و کالج از هر یکی یک درم حجر البهود پنجاه درم با عسل بپزند و باقی آنچه
کرده آن که درم و عا رانا فاع است و در شکم و در جگر و در صرع و خفقان را سود دارد
و خطانا در عی حب الغار زرد و در طول بل و در امقا راست کوفته و بخیته با عسل کف
کوفته بپزند شربتی بچشقا باشد **دو المشک** ضعف و در معده و خفقان و
سودای سود دارد و بادی که در زنان آبست پیدا میشود و سودمند بود زرباد
و بچ عرق از هر یکی یک درم و نیم بیهی و سفید ساوج هندک سنبل الطیب قافله
قرنفل چند بید است از هر یک چهار درم زنجبیل و دار چینی از هر یکی دو درم مشک
خالص نیم درم کوفته و بخیته بعسل کف کوفته بپزند و شربتی از آن بچ شغال باشد **دو المشک** خفقان
و درم حلق و رطوبت معده را سود دارد و سنبل الطیب صافی و ساوج هندک از هر
ده درم زعفران و ناخواه و تخم کرنس از هر یکی چهار درم چند بید است از هر
کوفته و بخیته بعسل کف کوفته بپزند عسل سوزن باید **نوش دارو** و از جمله
معجونهای بزرگت شاید بدین طعام و پس از طعام خوردن غذا هم کند جگر را
قوت دهد و بوی دهان خوش کند رنگ روی صافی کند و فلفل کف کوفته
سعد بخور و قرنفل و مصطکی و سنبل اسارون از هر یکی بی درم فلفل زرباد و

زعفران نشاسته قاقاز خربوبیا از هر یک و درم این جمله بکوبند و به نند و یک طار شربت
 در چهارم و نیم آب بپزند تا با نهم آید و بدست بمالند و صاف کنند و یکس بشکند و غسل
 کف گرفته بر آن آب بپزند و بقوام آورند و داروها در آن بپاشند شربت کف شفا باشد
فلوینا فلفل سفید بزرگ پنج از هر یک بیست مثقال زعفران پنج مثقال سنبل و
 عا قحط از هر یک یک مثقال کوفته و بخیته و غسل کف گرفته بپاشند شربت یکدم با آب
 با آب نیم گرم بجوشانند **معجون** که حله زهرها را سود است کل بختم حب الغار
 هر یک و درم کوفته و بخیته با روغن کافور و غسل کف گرفته بپاشند بپش و پس طعام
باب دوم در کواکب شفاء
 کواکبها به نرم قوچرا بکشاید امعاء معده را از رطوبت فصلی پاک کند به آب
 پاک کرده یکس زنجبیل و دار فلفل از هر یک چهار درم در جینی و درم هال قاقاز
 از هر یک بی درم مصطکی بچند درم سقونیا بچند درم زبد سپید بخوف سیزده درم به و
 موی و غسل را بپاشند و به سیزده تا بخار شود و بیرون آورند و غسل و سرافش
 نهند و کف بگیرند و نرم بجوشانند و داروها کوفته بر آن افشانند و بکف بپاشند
 تا قوی شود و سنبل رجام بر روغن چرب کنند و از آن رو سنبل بریزند پاره کنند پاره
 بپاشند شفا باشد و هر مرضی از آنرا بخم بچیده در ظرف آینه نگاه دارد **کواکب شفاء**
 کواکب

قوچرا و شکی بول بکشاید و خلطهای غلیظ از امعاء فرزند و درم این جمله بکوبند و به نند و یک طار شربت
 قاقاز لیبون فلفل سفید از هر یک و دوازده درم سقونیا بچند درم خرمای هرون بی دانه
 مغز بادام شیرین پوست کند و بک سداب خشک از هر یک ده درم خرمای یکشاید نه درم
 در هر که جوشانیده و داروها کوفته و بخیته با روغن کافور و غسل کف گرفته بپاشند و باید که غسل
 دوازده درم داروها باشد **کواکب شفاء** معده سرد را گرم کند و قوی را سودمند بود و او را
 ترش باز دارد و نرمی که مایه در هر که جوشانیده بکشاید نه و بخیته بکشد که بپاشند و باید که
 و درم سداب فلفل و زنجبیل از هر یک و دوازده درم پوره اریه درم این جمله کوفته و
 بپاشند کف گرفته بپاشند و غسل باید که سوزن داروها باشد **کواکب شفاء** عین خفقان و
 الضم و سردی معده درم نیم سودمند است قاقاز بزرگ و کوچک و سبب با آب اچنی از هر یک
 چهار درم زنجبیل دار فلفل از هر یک بیست مثقال اش و درم جوز بویا بچند درم سنبل الطیب
 مصطکی و غیر از هر یک و درم بزرگ البیض انیون از هر یک یک درم روغن بسا ن بکشد و داروها
 کوفته و بخیته و غسل کف گرفته بپاشند و غسل باید که سوزن داروها باشد **کواکب شفاء**
 ضعف را سود دارد و داروها بشکند تا بخار نیم گرم کرفس شونیز از هر یک ده درم زنجبیل و
 و نیم کوفته و بخیته و غسل کف گرفته بپاشند **کواکب شفاء** سردی و ضعف
 دل را سود دارد و مشک نیم درم در جینی جوز بویا قاقاز کوچک قزقل و خنجان دار فلفل

از هر یکی ده درم زعفران ده درم کوفته و بخیته بوزن آن درد و فرس سازند **در حق طایفه**
 که یکی یکبار اسود دارد سلاسل یکبار یکبار شک بیدانه طبایع شریفه و قیاسی و کماست و کماست و کماست
 یکمقاله غریزیه خیار بالک مغز تخم کدو و تخم قورق و تخم کاسی و تخم کاهو صندل سفید
 از هر یکی نیم درم کافور نیم درم کوفته و بخیته بلعاب بنکوبه بشند و قرص سازند **قرص**
کلتان زفت درم واسهال خون باز دارد سلیمه کل محرق صمغ عربی از هر یکی چهار درم
 و قرص کلتا را قیاس از هر یکی هفت درم کیتا یک درم کوفته و بخیته بآب کلتا مرز بشند و **قرص**
 سازند **با** **چهارم در حبه حبالبه**
 دماغ از بلغم اسود پاک کند و صمغ را سودمند است ایاره فیرا ترید سفید بخوف
 از هر یکی یک درم غار یعون نیم درم تخم حنظل دانه و صمغ غلک هندی دانه و نیم انیسون
 دانه حب التیل نیم درم این چهار کوفته و بخیته بآب زانده بشند و حب سازند
 عرق **حب صبی** عرق النساء اسودمند است و مفاصل از بلغم پاک کند صمغ اسفوط
 یک درم حب التیل نیم درم غار یعون نیم درم تخم حنظل ترید سفید بخوف یکمقاله
 و صمغ یکمقاله مصطکی دانه کیتا دانه کوفته و بخیته بآب کیتا بشند و حب
 سازند **لب طحیف** بد را از فضول مختلف پاک کند و بلغم غلیظ و لزج و سودا
 براند حب بلسان سلیمه سبیل اسارون دا جینی زعفران مصطکی عود خام و صمغ

عصاره افنتین رویی زبانه مدام غلک هندی از هر یکی یک درم صمغ اسفوط و بخیته
 محمود غار یعون تخم حنظل از هر یکی چهار درم کوفته و بخیته بوزن آن درد بآب **قرص**
 بشند شریفه و درم باشد **حب و حبه** مفاصل اسود دارد سور بخان هلیله
 بوزن آن از هر یکی ده درم سفونیا نیم درم کوفته و بخیته در آب بشند و حب سازند
 شریفه و درم و نیم باشد **حب شیدا** دماغ و چشم را از فضول پاک کند پوست **هلیله**
 زرد درید سفید بخوف مصطکی و صمغ از هر یکی نیم درم کوفته و بخیته بآب و باده
 زوتک بشند و حب سازند **حب افنتین** سودا براند مایه خویلا را و جدام اسود دارد
 بسفاح اسفوط و صمغ افنتین پوست هلیله کابلی از هر یکی یک درم غلک هندی و صمغ
 کل از هر یکی دانه و نیم نیم درم کیتا دانه کیتا دانه و باده و کاهو کوفته و بخیته بآب قراح
 بشند و حب سازند **حب حقی** که سرفه را سودمند است صمغ عربی رب السوس باده
 پوست باز کرده کوفته و بخیته بآب قراح بشند و حب سازند **حب حقی** که سرفه را سودمند است
 حب الفار بزرگ کابلی ترش ترید سفید بخوف هلیله زرد شریفه از هر یکی صد درم
 کوفته و بخیته بآب بشند و قرص سازند **حب حقی** که سرفه را سودمند است و بخیته
 را ستا است کوفته و بخیته با صمغ عربی در آب حل بشند و حب سازند **حب حقی**
 بلغا زرد زبانه ایاره فیرا ترید سفید بخوف از هر یکی ده درم هلیله زرد هلیله

انهر یکی بخورم انیسون بخورم ملک هندی دودرم سفونیا بران کرده در میان بدهد
 کوفته و بخته با آب کرفس و شنبه و حب سازند و شربتی دودرم و نیم باشد و الله
باب پنجم در سفوفات
 اسهال صفراوی بدهند و تشنگی بپاشند انار و نان ترش بران کرده با نزه دودرم بر
 که باغی بر که خوندی است و خنوت بیدانه ساق بیدانه مورچیت کنار بلوط کشتند
 بران کرده فرط انهر یکی بخورم کوفته و بخته با یکدیگر بیا میزند **سفوفی** که گفت
 خون را سود دارد سرطان جو باری ده دودرم صمغ عربی کل صمغ شنبه و سفید و سیاه
 انهر یکی بخورم کتر اسه دودرم کوفته و بخته با یکدیگر بیا میزند دودرم از ان بر شربتی
 خربند **سفوفی** که اسهال صفرا و خون باز دارد هلیله کابلی بلوط کنار و فرط
 انهر یکی ده دودرم انار دانه بلیت دودرم مار و سه دودرم هلیله و بلوط بار و غن کل بران کرده
 کوفته و بخته با یکدیگر بیا میزند **سفوفی** که سلس البول را سود دارد بلوط و کندر
 راست بگویند و به بنید و با یکدیگر بیا میزند **سفوفی** که ترجم را سود دارد و اسهال و
 و بچیدن شکم را سودمند بود تخم سفیدان بنکونیم کرفس بران کرده انهر یکی بخورم
 کلیم ری تخم مروانهر یکی بکندیم و نیم صمغ عربی بکندیم مصطکی بکندیم و نیم کوفته و بخته
 با یکدیگر بیا میزند **سفوفی** سنا و هفت دودرم سورنجان ده دودرم مغز بادام پوست کند

سه دودرم زعفران نیم دودرم کوفته و بخته با یکدیگر بیا میزند بکشفال بر سر آید
 خورند **سفوفی** که کربل باشد شیخ ترک بران کابلی معشر فنیل و حسن قطنیخ از هر یکی
 بکندیم حب النیل نیم دودرم کوفته و بخته با یکدیگر بیا میزند و بر شربتی تازه بدهند
سفوفی که سوزش بول را سود دارد تخم نقره صمغ عربی خنشا ش سپید انهر یکی بخورم
 کتر اچهار دودرم شکر سپید با نزه دودرم فانیند با نزه دودرم کوفته و بخته با یکدیگر بیا
سفوفی که خنقا غل سود دارد مغز تخم خیار بالنگ مغز تخم خیار نزه مغز تخم کدو
 بیدانه کل از می صرق کل طباشیر سپید انهر یکی دودرم که با عود خام انهر یکی بکند
 مصطکی نیم دودرم کوفته و بخته با یکدیگر بیا میزند **سفوفی** که آرزوی کل خوردن از
 ببر نزه کرمافی انیسون انهر یکی دودرم مسعد نفع انهر یکی بکشفال هلیله
 املد انهر یکی سه دودرم کوفته و بخته بوزن آورند با هم بیا میزند و الله اعلم
باب ششم در شربتها
 شراب سیب سیبانه با ک کند و درها و چوبی با سنگین بگویند و آب بنید
 و شکریچا شنی آن نهند و نرم بچوشانند و بقوام آورند شراب به دودرم میان با
 کنند و درها و چوبی بگویند و آب آن بکند و شکریچا شنی آن نهند و در دیک
 بچوشانند تا بقوام آید شراب ابو لیم و از ناله پاک کرده و آب آن بکند و شکریچا شنی

آن دهند و بقولم آن در شراب خاص و اندیج بدایین طریق باید گرفت شراب ریواس بکند
و شکر چاشنی آن دهند و در دیک سنگین میجو شاشند و با احتیاط باشد تا سخت تلخ
نشود چون بقولم آید در ظرف چینی بکند شراب مورد دانه بکند هفت روز
در شراب مثلث خوب است و بیالایند و صافی کنند و شکر چاشنی آن دهند و در دیک
سنگین نرم نم میجو شاشند تا بقولم آید شراب فاکه ربه و امر و دانه و نان و شیرین
صافی و کلس بکوبند و آب آن بکند و در دیک سنگین کنند و شکر چاشنی دهند و در
نرم میجو شاشند تا بقولم آید سنگین سرخند و دانه معدی که اسود دارد و طعم
بکوار آب به نشو بکند و بهر کوبن آب به چاوی که کهنه بیا میرد و شکر کین
دهند و بقولم آن در شراب عتاب یکو طل در چهار طل آب باران میجو شاشند تا
یکو طل آید و بدست بمالند و صافی کنند و یکو طل شکر چاشنی آن دهند و در دیک
سنگین نرم نم میجو شاشند تا باز قوام آید شراب بقیقه بقیقه تا زه یک در چهار
من آب میجو شاشند تا باز سه من آید و بدست بمالند و صافی کنند و هر کوبن آب
بکین شکر چاشنی آن دهند و در دیک سنگین نرم نم میجو شاشند تا قوام آید شاش
بزرگ با پوست بکوبند صد عدد و با پنج طل آب باران میجو شاشند تا باز نیمه آید
و بدست بمالند و صافی کنند و دیکون شکر بپید چاشنی آن دهند و در دیک سنگین

نرم نم میجو شاشند از کچر چنبانیدن با زنده آید تا فاسد نشود تا قوام آید شراب
صد ل مندل مقاصد یکم در من آب میجو شاشند تا باز نیمه آید و صافی کنند و در
شکر بر آن دهند تا بقولم آید بچند جوش آب آنکو صافی صد من گوشت فربه بچند
بیت من خود خام ده درم زعفران بچند من مشک خالص نیم درم قرقفل سه درم بسا
جوز بو یا بچند من کباب سه درم زنده سه درم سعد بچند من زنجبیل یک درم سنگین
مصطفی بچند من ساج بچند من دارچین یک درم خونچکان بچند من عاقر قرحا یک درم سنگین
یک درم کلاب یکم عسل پنج شراب زرافه سنگین نفس را سودمند است و سفید را ن
ماده غلیظ پاک کند اینج سپید خرا از هر کوبی درم حلیه بچند من اصل السون
پرسیا و شان هفت درم بچ کر فس بچند من مزایانه تخم کرفس و ای خشک بود و فرا
سیون از هر کوبی درم ابرج در پنج من آب بپزند تا باز نیمه آید و بدست بمالند
و صافی کنند و چهار کوبی شکر سپید چاشنی آن دهند و نرم نم میجو شاشند شراب غری
نشکر بپاشند و حدت تب که اسود دارد و فزاید از دار آب غری بکوبند و میجو شاشند
تا باز نیمه آید و یکب بنهند و بیالایند و بهر کوبن آب چهار کوبی شکر چاشنی آن
دهند و نرم نم میجو شاشند تا بقولم آید سنگین نرم نم میجو شاشند و بکوبند
و صاب صراح سه و استسقی را سود دارد پوست بچ کاسنی درم پوست مزایانه

پوست پنج کرسه در پوست پنج کله پیچیده هم کاسی نیم در نه تخم کرسه از هر یکی
سه درم عصاره عافت یک درم سبیل هندی دودرم پیچیده نیم کوفته کنند و یکسب از قه
در چهار یکی نه کله کن و یک درم نیم آب خویشا کنند و بر سر آتش بپزند نیم نیم بجوشانند
تا بجوشد و بدست بمالد و صافی کنند و یک شکر سپید بجاشنی آن بپزند

باب هفتم در لعوقات

لعوقی که سرفه را لایق بود آویش و بپزند و کله بجوشانند و غسل در آن حل کنند
لعوقی که سرفه خشک را سود دارد مغز بادام شیرین معیقه سالید بزرگ انیسون
کثیرا صغری از هر یکی پیچیده هم بغسل نیم کوفته پیچیده هم تربید سفید بخوف نیم کوفته
پیچیده هم مویر طایفی پیچیده هم ورقی کل سرخ چهار درم شاه تره یکده سته اقیقون هفت
درم مغز خیار چنبر پانزده درم تخم بنین چهار درم کوفته و بخیخته با غسل بپزند
و غسل سه و زین باشند مطبوخ سور بخان در دیشته مفصل را سود دارد سنبل
ملکی هفت درم بختک پیچیده هم مویر طایفی ده درم تربید سفید بخوف دودرم
هلبله نرید پیچیده هم آلوی سیاه عتاب بسته نه اسارون دودرم حلب دودرم
سور بخان دو و مثقال مغز خیار چنبر پانزده درم تخم بنین پانزده درم مطبوخ
هلبله که سودا و بلغم براند هلبله نرید هلبله کابل هلبله سیاه از هر یکی پیچیده

هلبله

هلبله و فانی ده درم بکوبند و آب را زیادیه بپزند و بپزند و بکوبند و بکوبند
مربور اسود دارد چرب سیاه و نشان بود نه بختک سپید با یکدگر بپزند و لعوقی که زلات الجنب
سود دارد لعاب به دانه لعاب بکوبد لعاب مرز زشتک و زغن کلبا دام زغن بدفشر
بادام بنبات شیرین کند **باب هشتم در مطبوخات**
مطبوخ صفرا براند و کله بجوشانند و بپزند و بکوبند و بکوبند و بکوبند
بدفشر پیچیده هم نیلوفر چهار درم تخم کاسی سه درم ورقی کل سرخ پیچیده هم آلوسیاه و
عتاب و آلوی کیسلی از هر یکی بیست درم دانه خرما هندی ده درم مغز خیار چنبر پانزده
درم کوفته به نرید و با یکدگر بپزند و بکوبند و بکوبند و بکوبند و بکوبند
کند و بپزند و بکوبند و بکوبند و بکوبند و بکوبند و بکوبند و بکوبند و بکوبند
بدفشر پیچیده هم نیلوفر چهار درم تخم کاسی سه درم ورقی کل سرخ پیچیده هم آلوسیاه
کا و زین دودرم هلبله نرید دودرم پست هلبله نرید پیچیده هم هلبله سیاه
هفت درم اسطوخودوس پیچیده هم پست هلبله کابل پیچیده هم بغسل نیم کوفته پیچیده
تربید سفید بخوف نیم کوفته پیچیده هم مویر طایفی پیچیده هم ورقی کل سرخ چهار درم شاه
یکده سته اقیقون هفت درم مغز خیار چنبر پانزده درم تخم بنین چهار درم کوفته
و بخیخته با غسل بپزند و غسل سه و زین باشند مطبوخ اقیقون و سور بخان

بشت و مفصل اسود در ساء مکی هفتدهم بضم هک بضم م موی طایفی و در دم
 تریه سفید بخوف و در هر هلیله زرد بضم م آوی سیاه عذاب بیت دانه اسار
 ده دم حلیه و در دم سور عیان و دو متقال مغزیا چینی پانزده دم ترنجبین پانزده
 و طوبخ هلیله که سودا و بلغم را نه هلیله زرد هلیله کاهی هلیله سیاه از هر یکی یک
 بلبله آمله و در دم افستین روی و در دم و فلفل سرخ چهارم ساء مکی هفتدهم
 تخم کاسی سه دم موی طایفی و در آوی سیاه بیت دانه عذاب بیت دانه
 موی دانه بنفشه بضم م نیلوفر سه دم مغزیا چینی پانزده دم و اندک اعلم

باب هفتم در ایاریه فیقل

مصطلا و غفران سنبل و می حب البلسان از هر یکی یکدم اسار و سنبل و سیخ و سیخ
 نقاع افخر کبابه عبث البلسان از هر یکی یکدم صراستقوی پانزده دم ایره ناره
 تنقیه دماغ بکند از بانگها غلیظه و تا و یک چشم کانی کوش را سودا در ایاریه و تا
 و صرع و سکه و ربوعرق التمار کانی کوش لقوه فالج را سودا در تخم خنظل بایز
 بصل الخار هشتدهم غار یقون ده دم سقونی پانزده دم خریق ده دم صرا ناره
 حماما ده دم کاه و یوسل سقونی از هر یکی یکدم افستین ده دم سیخ از هر یکی
 هفت دم فلفل سیاه سنبل و فلفل غفران و در چینی صافی فطر اسالیون از هر

نقاع افخر
 تنقیه دماغ
 حماما ده دم
 کاه و یوسل

چهارم جاده شکر کج عصاره افستین اسطوخودوس از هر یکی یکدم بسقا حیطانا
 روی از هر یک یکدم بصل کافور کشته بشوند و اندک اعلم بالصواب

باب نهم در مویات کاشکر

دو من در فلفل سرخ از دانه پاک کرده خرد بپزند و در ظرف کاشی چهارمین قد نیک
 بمالند و اگر با غسل باشد چنان سوزند که کاشی پاک بر ظرف بند و بیت روین
 در آفتاب نگاه دارد و اگر با سرباک بر ظرف و هر روز از آنجا نهند و اگر خشک شود دیگر
 باره قند با غسل تازه کنند بنفشه شکر بنفشه تازانه پاک کند و در ظرف کاشی
 با حلیق کنند و هر یک بنفشه دو من قد سپید بزنند و بمالند و با لثک و با پوت
 و پوست زرد آن بخرانند و چند نوبت بشویند تا تلخی و شوری از روی برود با غسل
 گرفته بخوشانند و قدری غفران بر آن هفتاد خجیل چینی نیک بستانند و بیت
 و بیت روین و آب خویسانند و بعد از آن بیرون آورند و آن از روی نشف کنند و در
 سنگین با غسل بخوشانند تا نیک بخت شود و بیرون آورند و طاهر کند و در ظرف کاشی

باب دهم در غنیا

کند و با غسل کافور کشته بشوند با
 روغن بنفشه با دام پوست کده تا در آن میان با دام تلخ نباشد که یک با دام بدو
 کند و در کسکه کاس خوشبوی کرده بعرق کل و عود اندازد و هر چهار من مغز پاک

یکی بنفشه آب ز سیده در آن نازند و صد روغن بکند و بعد از آن روغن آن بر کشند
چنانکه رسم است روغن کل معتدل است در گرمی و سردی حرارت دماغ را سودمند است
و در نفخ و هضم و دماغ بفراید مغز را دام پوست کسده و دین و قفل سرخ از دانه بال کرده
یکی با یکدیگر با میزند و در یکسکه کراش و صد روغن بکند و بعد از آن روغن آن
بیرون کشند چنانکه رسم است روغن آمله و می سیاه و قوی گرداند آمله از دانه بال کرده
و قوی و مریضه و بزرگی را ستا است در آب بنزند تا با زعفران آید و هم چندان که روغن
کجده آن نفوذ و نرم نرم بخوشا نند تا آب برود و روغن بماند روغن جوهر گریست خداوند
فالج و لثوه را سود دارد اصحاب علاج سرخ را لایق بود روغن از مغز و بیرون کشند
چنانکه رسم است روغن بادام شیرین معتدل است در سردی و گرمی در سردی و در گرمی
و در دشت و ذات الجنب بر تمام و خست و حلق و گردن سلک و لوله را سود دارد
مغز بادام از پوست پاک کرده روغن از او بیرون کشند چنانکه رسم است روغن خشک
کرده کو قلی بول را سود دارد یکی خشک در چهار هن آب بخوشا نند تا با زعفران آید
و بدست بماند و صافی کشند و مقدار چهار یکی روغن کجده بر آید نفوذ و بخوشا نند
تا آب برود و روغن بماند روغن خیری گرم و تر است اصحاب جراحت را سود دارد
روغن وی همچنین روغن بنفشه بود روغن شبت و روغن ساسیم بادهای سرد را
سود دارد

سود دارد و در مفاصل را سود دارد را یکد و این روغنها چون روغن بادام و بادیه
کبر و روغن زکس و روغن با سیم بادها بشکند و روغنهای باغی را سود دارد زکس و بادیه
از هر یکی جزوی در ظرف آب بکشد و روغن کجده تا از چهل روز در آفتاب نکند
باب دوم در مضامات
ضادیه که شکستگی را سود دارد افاقیا مغز کل از میوه خطمی را سر کوفته و بخیته
با روغن بیا میزد و بعد از آن را خا کند و طلائی که بقی را بر بدست طریح افاقه حاتم ترینه
کند و روغن و در مول را ستا است بکوبند و بیه میزند و با سرکه بیا میزند و طلائی که طلائی
خارش و شپش میوزج روغن سرخ زرد و نخل و لای از هر یکی را ستا است کوفته و بخیته
با روغن زیت بیا میزند و در کرما به بعد از عرق بماند طلائی که کلف و تمش سرخ
پوست تخم مرغ اسنان پرورده و با آمیز خربزه و آرد جو و آرد با قلی سرخی کف در با ماله
چینی آرد بخود مغز بادام کوفته و بخیته با شربزه و بشیر بیا میزند طلائی که دای بله بدین
مر در سست بشیر خربزه آرد بخود استخوان پوشیده آرد بخیته خربزه حبه البلب
پوست انا و بشیرین را ستا است کوفته و بخیته با آمیز خربزه بیا میزند و بشیر طلائی که
باب سیزده در کلهها
توتای که مانی شمع که مانی سوخته از هر یکی که در کوفته و بخیته با سرکه سبک

کوفته و بخیته
صغیر انقوشه ده روز در صفا افستین میزد

استعمال کنند و در غرض آن چشم و چرب چشم و سبل را سود دارد پوست
 هلیله زرد نوینا از هر یکی پنج درم نخیل هفت درم و نیم دار فلفل سه درم زرد
 چوبه پنج درم آملا و درم مایران چینی و درم کوفته و بختنه در ظرف سبک
 و آب غوره به پودند و دیگر یاره آب غوره به پودند و دیگر یاره هفت نوبت چشند
 شیا فوالات ابتداء و اول با نافعست و هر که کلک زهره کا و زهره بان زهره آل زهره
 لک زهره زخم از هر یکی یک درم غریسون درم تخم خنظل سکنج از هر یکی یک درم کوفته
 و بختنه با آب زانده درشند و شافه سازد و کل و شانی تاریک چشم و ضعف
 بصیرت سود دارد و مس سوخته اقلیم آن زهره غلک هندی بود و از وی زکا و فلفل سیاه ^{سفید}
 دار فلفل کف با از هر یکی چهار درم صراست قوی سبل و قرینفل از هر یکی یک درم نیم
 نخیل و درم نیم کوفته و بختنه با یکدیگر بیا میرند ملکه در چشم را سود مند
 کور و بشیر و پودند و بختنه با صغری شکری سپید از هر یکی را ستار است کوفته
 و بختنه با یکدیگر بیا میرند و در دیکه کوزه پودند و معده را سود دارد و سنگ را زد
 در شش و صراست و بختنه با یکدیگر بیا میرند و زردی زردی که
 خارش و چرب و ^{پوست} را سود دارد و صرخصص می پوست هلیله زرد شیا فوالات ما میثا
 را ستار است کوفته و بختنه با یکدیگر بیا میرند **باب چهار و دهم در حقیقتها**

نقشه

حقیقه که در بهای حکم استعمال کند سناء مکی هفت درم بنفشه نیلوفر از هر یک
 چهار درم عتاب و سیستان و آری سیاه از هر یکی بیست درم جویم کوفته یک
 خطمی بن جلد و درم آب بخوشاند تا با با زانده مغز خیا و جبنه و تخمین شکر
 از هر یکی درم آبکا مه پنج درم در آن حل کند و کافرا باند حقیقه و دیگر قوی
 انرا سناء مکی و درم ورق چقندر یکدسته با جبر سپید بیست دانه بنفشه
 نیلوفر و جویم کوفته و خطمی و نخال در کتان بسته از هر یکی یک کف با و نه نخیل
 اینجند و درم آب بخوشاند تا با با زانده مغز خیا و جبنه و تخمین شکر سرخ از هر یکی بیست
 غلک طعام دو درم در آن حل کنند و نیم گرم استعمال کنند حقیقه که در تخمین را بستاناید
 با دهان کشند اکلیل الملك را قنطاریون شبت بزرگ خسلک دانه غلک از خطمی در زهره
 بسته از هر یکی یک کف بزرگ چقندر یکدسته با جبر سپید بیست دانه مغز خیا و جبنه
 تخمین از هر یکی بیست درم شافه کند طبع را نیم دارد و در غلک طعام خطمی
 کتکو و بنفشه از هر یکی دو درم کوفته و بختنه با شکر درشند و بر غلک با دام چرب کنند
 و استعمال کنند **باب پنجم در سفوفات**
 سفوفی که پنج دندان سخت کند و بوی دهان خوش کند جویم سوخته غلک
 اندازنی کف با از هر یکی درم عقاقیر حاکا به غلک از هر یکی پنج درم سها ^{چهار}

فرغند و دوم کوفته و بخته بیکدیگر کوفته و بخته بیکدیگر بیا میزند و در نهانها انداخته
سفوفی که بوی دهان را سود دارد و خوش کند و دمی که دهان را سود دارد تخم توری
طبا شیر سفید کشتن خشک سماق کلنا رویت هلیله زرد بنو سرج کوفته و بخته
با یکدیگر بیا میزند و در روی خشک که خورده از اجزا حتما با زرد کلنا خورده سیاه و شاد
شاه دانه را ستار است کوفته و بخته با یکدیگر بیا میزند سفوفی که جنبه نیدن دندان
سود دارد کلنا رویت فلفل سرج که مازج میانی تراشه صندل پوست هلیله زرد
چوبه کشتن خشک از هر یکی استار است کوفته و بخته با یکدیگر بیا میزند سفوفی
که در دندان سود دارد عقاقیر فلفل بنجیل میوزج در زیر دندان که در سفوفی که در
بغل را باز دارد مزاج میانی دوم مره درم و فلفل شومر مرطرسنک شده
کوفته و بخته با یکدیگر بیا میزند و بغل را باز میبندد و این سون استعمال کنند
باب شانزدهم در سفوفها و غرها
سفوفی که خند و دلخوشی را سود دارد بود نه که می کندش فطر یون را ستار
کوفته و بخته با یکدیگر بیا میزند و ببینند سفوفی که در سر گرم را سود دارد از
روغن نیلوفر یا شیر خزان بیا میزند و به بینی برکشند سفوفی که در در شقیقه
سود دارد روغن بادام تلخ روغن مغز زرد آلو تلخ با آب میزنند و به بینی
برکشند

برکشند و در فک صدام سر را سود دارد و فراموشی را سود دارد و جوش را بشوید و یکی
فرغند و بکوش از هر یکی با یکتال اسه چهاره متقال با آب برشند و ببینند و در
که موی بینی را به زرد قصبه زرد و فرغند پوست انار ترش از هر یکی دوم کوفته و بخته
با یکدیگر بیا میزند و فلفل را آب تر کنند و در بینی بپاشند غره که حتما را سود مند است
عنا ب و به زولت آب بنو سرج شارب توت آب کشتن و مغزها چوبه غره که
که خند و دلخوشی و فلفل را سود دارد ایاده فلفل آج خرد میوزج عقاقیر بنجیل
بود نه اویش بنج سوسن سماق کلون پوست بنج که در سر را بپاشند کوفته و بخته با
یکدیگر بیا میزند با آب غسل غره کند **باب هفدهم در داروهای**
افزونه معری عطران از هر یکی نیم دانگ کوفته و بخته با یکدیگر بیا میزند و فلفل
از کتان بسیارند و بر سر که تر کنند و با این طاروها ملوث کنند و در بینی بپاشند و در
دیگر کاغذ سوخته اقا قیام مزاج میانی را یکبار و از هر یکی بخند مر کلنا رویت سرج سوخته
عصاره خون سیاه و شان از هر یکی دوم کوفته و بخته با یکدیگر بیا میزند و
انبویه از فی بپاشند و در بینی بپاشند و در فک دیگر نشا سته کل از فی اقا قیام
سرج کوفته و بخته با آب کشتن و سرکه طلا کنند **باب هیجدهم در داروهای**
دارو که سود و صفا را باند که کمر خنم سپیدان صغری خنم تیره خنم شبت خنم

بنی
خون

انفاج روحی از هر یک که در دم ملک هندی عصاره قنار الحار و بوی ارضی از هر یک که بوی
خود را در دم و نیم گرفته با عسل چرب شده و شربت با بخور زرد و بوی جویز الفی صمغ که
نیم تریه از هر یک که در دم خردل و ملک هندی از هر یک که در دم تخم اسفناخ روی
سه درم گرفته و بختنه کنند و سه درم ازلن بر سر سنجبین و آب گرم با بخور زرد
دار و بوی کبرج نیم گرفته بپسندم تخم اسفناخ روی ده درم تخم خرفه هندی
ملک طعام سه درم گرفته بر سر سنجبین و آب گرم بدهند و ان شاء الله
باب نوزدهم در داروها که عرف با آن در دار و بوی که عرف آید
دار و بوی که عرف آید و عصاره قنار با روغن کجد بزنند و در بدن بمالند عرف آید
دار و بوی که عرف به بند کشتن خشک سماق و بوی از هر یک که در دم در و من
به پزند تا با آن نیم آید و صافی کنند و هر با ملا د بپسندم با بخور زرد دار و بوی کجد
بدن روغن مورد و روغن کل چرب کنند و در جایگاه خواب بربک بید و بربک
سیب و بربک زرد و بربک مورد و بربک امرود بکسند و در دار و بوی دیگر سرمد کل
ارضی و مورد با آب زرد بیا میرند و به بدن طلا نمایند و ان شاء الله
باب بیستم در صمغ
بهمین سرخ و بعضی سفید زعفران و کثیرا و خشخاش سفید که با از هر یک که سه درم
و روغن

و روغن کا و چوب کندا البت کنند و روغن شکر سپید یا کین بیا میرند و هر با ملا د بپسندم
بخور زرد سه درم و یک درم زعفران سودمند بود با قلی مغز یا که از هر یک که با ستار است بگو
و با روغن با طم بیا میرند و هر با ملا د ده درم بخور زرد و از عقیق آن انا بخور زرد سه درم
دیگر بخور زرد پوست بازرگانه در شیر خوشیا نند یک شنبلیله و زرد برون آید و در سر
خشک نهند و خرد بکنند آرد با قلی آرد بپنج آرد کنند آرد بپوشان آرد بپوش
معاب سپید خشخاش مغز بادام مغز کد و ملک از هر یک که بپسندم مغز بادام خیار
و خیار با آن مغز بادام تخم قزق کجد از هر یک که بپسندم گرفته با یک درم بیا میرند و
ملک و زرد که مانی با آن بیا میرند و با زرد و زرد و ده درم بخور زرد و از عقیق آن
انا بخور زرد **باب بیست و یکم در روغن**
روغن سفید اسفناخ صمغ چهار یکی موم صافی روغن کجد یک روغن با موم
بکند از زرد اسفناخ با آن بیا میرند و درها و کسند و نیم موم اند و دست از آن
با زرد زرد اسفناخ با زرد شش درم زرد زردی موم صافی با روغن کجد و چهار یکی
استه در سرکه اندازند تا حل شود روغن زیت یک موم با روغن کجد و باقی
با آن بیا میرند و زرد که گرفته و بختنه چهار یکی اندک اندک در آن میرند و باقی
و از سر آتش فرو گیرند و روغن که بکشد لبر و بینی را سود دارد و سپید مرغ با روغن

کل کارند نشاسته و کثیرا و ما زو و اسفداج را ستار است کوفته و بپخته با بیه
 و روغن بیا میند و درهاون نیم نیم میالند تا موم شود و موم دیگر سوخته آتش
 را سود دارد اهل سوخته هفت کرباب شیرین بشویند و با روغن زیت بیا میند
 و استعمال کنند موم داخلین لعاب نرک لعاب تخم و لعاب خطمی لعاب شلیلان
 هر یک چهار یکی موم صافی و روغن زیت یکوطل روغن موم بیکد بیا میند و لعابها
 با آن جمع کنند بر آتش نهند و نیم نیم بپوشانند تا منعقد شود و اقطار علم
باب بیست و دوم در نطوی
 نطوی که صلیح سوداوی را سود دارد بنفشه نیلوفر اطبل الملک با نونه یا لنگو
 سا و ج هندی فرغل جو پوست کنده نیم کوفته را ستار است با یکد بیا میند
 و سر بدان بشویند نطوی که دیوانا سود دارد و خفاش سپید و گل سپید
 بنفشه نیلوفر تر شده که در و بهار و ک سپستان و ک خیز بپوشانند و سر بپا
 آن فرو دارند نطوی دیگر که صلیح اسر را سود دارد یا نونه اطبل الملک من نکوش
 شیخ زکی بپوشانند و سر بپا آن فرو دارد نطوی دیگر اطبل الملک تخم کرشم آتش
 نرک که مانی و نرکوش نرک سداب با یکد بیا میند و سر بپا آن فرو دارند
 تمت الکتاب یعنی الملك الوفا الموسوم بغیا شیه فی سیم شهر جادی الاربعا شهر

بدان ایدک الله تعالی الدارین که این رساله در علم طب که پادشاه
 کسب سوال کرد از حکیم حادق ارسطو و انشاء و ی در باب و شرایط که
 احتیاج بود سلاطین و بزرگان را بنا بر نظرنا آسان باشد **فی القظم**
 بدان ایخرد مند نیکو سیر که ملحوظ خیری و ترسان در شر
 که در در و کسری که او شاه بود زهر نرک و در حالش آگاه بود
 مراد را مکرر جمعی و نمود که آسان و طریق و علاجش بنویس
 حکیمان حادق زهر علاج نمودند سعی قرار و مزاج
 چهار پنج شد صحت تن بدید شد تن اعتقادی بدیشان بدید
 ز جمله حکیمان یکی سال خورد که نامش ارسطو شد آن نیکم
 بد او گفت کسری که نیکو سیر تو را هست بر صحت ما نظر
 مرا هست امید تعلیم تو که آن تند رستی بیا بیا را و
 یکی پنجه بهر وضع معاش که صحت در او ما به بنیم فاش
فی جواب ارسطو
 بدو گفت حادق که این شهر یار توئی سایه لطفی و رحمتی

مخبر هیچ از نانیابی زبان / کز نخی یابی و نادران
 که دندان ز جانی دیش عاجها / مزاج از کواریدش عاجراست

نصیحت الثالث

سیم آنکه هرگز بداروی کار / مکن التفات و مبرر کار
 چه بر تو ضرورت نیفتد / که ناعادت تو نیفتد و کار

نصیحت الرابع

چهار آنکه در خون در بدن / که خون با سبب نیست در ملک تو
 بود قوت ز یادگانی زخو / مکن بی ضرورت زین خون برو

نصیحت الخامس

دگر فی زنجیم نصیحت تو را / نکو بشنواهی پند من سر و پا
 چو شش روز شب بگذرد / در این کار نیکو تغل مکن
 که لشکرش بلغم اندر تن / نکردد قوی کان بود دشمن

نصیحت السادس

ششم آنکه چون آب پیش آید / تغل مکن ز آنکه دیش آید
 هر آنکه نگویدت او آب پیش / مشا نه کند سست و مخرج پیش

بیا موزان من توده پند نیک / مکن آن فراموش هرگز و نیک
 اگر در عمل او ری پند ما / نماید تو را صحت تو وفا
 نیا شوق بخور و عاجز دگر / چنان زی تو قدرت حق تو کار
 شهنشده چنان حکمت وضع آن / نماید باهل هنر در جهان

نوشته ده کلمه نفیوت مزاج

باب ز این پندها تا تمام / نوشتند و خوانند از اهتمام
 که آن دفع ریخت و محبت / خلایق بخت رسد ز این سخن

نصیحت الاول

یکی آنکه تا معده ات از طعام / نکرده قوی و ندانی تمام
 که در اشتها معده ات صداد / حواس تو از ریخ آن فادست
 نیا لای از هیچ گونه غذا / که کردد مزاجت قوی بارضا
 مزاجت چه خالی شود از غذا / شوی کسند با اشتها و قما
 پس آنکه بخور از طعام لطیف / مزاج تو هرگز نکرده ضعیف

نصیحت الثاني

دوم آنکه هر چنان که هست / که دندان بخت کند لخت
 نه

نصیحت السابغ

بهفتم نصیحت بسبع رضا
تو بگو ایضا فل با صفا
تو هر شب که خواب آیدت اینجا
که ز کن بمرز تو کاهل ممان
بکن بول و غایط تو از خود جدا
پس آنکه وضو سازد آنکه بیا
در آسایش خواب فارغ بچفت
بشو آنکه با بخت فرزند چفت

نصیحت الثامن

بهشتم تو هر روز البت بود
بحمام این پند از من شنو
سروتن بشوی و بخور آب گرم
عرق کن وجود تو نرم
تکه دار آنکه وجود از هوا
که با بی توانی در و نه صفا

نصیحت التاسع

نهم آنکه اندر همه عمر خویش
در اسراف شهوت مکن سبب
بگاهد شهوت تو را زندگی
شوی عاجز اندر سرافکنندگی

نصیحت العاشر

دهم زن که باشد بسیار زنی
مشو جمع با او که زهر است زنی
زن سپر چو سنک آهن ربا
حیات تو بر باد اندر قفا

می

مشو با زن پری هم خوابه هیچ
که کرد درخت زرد و تن هیچ
تو هر روز این ده نصیحت بخوان
وجودت از این درد ضایع ممان
که تا تن درستی بماند بنو
شود درم و هیچ از تو کردی نگو

در علاج خوره بینی

هر آنکه شود خون ز بینی ریخت
که ساکن نکردد تو دفعش بدان
کند تو پنبه ز آب سرکه بپوش
بسویاخ بینی رساند بفر
بشوی به آبی که از باد زنگ
کوفتست از آب کافور و زنگ
دماغش شود بقرار و قوی
شود دفع خون ارفق ارفق

در علاج بقی

کی که باشد بقی در جوف
تو بشو ز چربی که او را ست سوز
تو تخم قوب با بنفشه بکوب
و در سرکه کهنه سزی و بروب
همین مال تا زنگ اول شود
در این تجربهها مجرب شود

در علاج آبله

که آب کشنیز با کلاب
بده تخم مروش بگیری لعاب
بچشی کشی که ز راه و آبلست
شفا یابد آن آبله زایست

در دفع شش

هر آنکس که روغن بزرک سدا بجوشاند و پودر را فتاب
بمالد با ندام خود بعد از آن
نفیست در آن جامه اش هیچ
اگر ذاتک جیوه باو هست یا

در علاج درد دندان

اگر درد دندان کسی شد زیاد گرفته است و زیاد گیرد باد
بگوید سداب و مویر سیاه
شفایا بداند درد و فارغ شود
اگر طفل و کمره بالغ بود

در علاج سپر

کسی که باشد سپر زکون بپهلوی چپ و تغافل مکن
بجوشاند او سرکه را با کلاب
بمالد بکریاس نکلین بود
بپهلوی چپ او نهاد یا فتاب
کوبد سپر و وجع کم شود
قن از پنخ و دل شاد و بیغم شود

در علاج درد شکم

دک کودکان از درد شکم
فتد در زهار و بخصیه الم

در علاج درد سر

دک درد سر بر کسی غالبست
دلش در علاج شفا طابست
بکی آب کشتن را با کلاب
بسی که کند تعبیه در صواب
بمالد به پیشانی و بر دماغ
شفایا بداند درد سر با فراغ
چو آب گرم او نهاد هر پا
شود درد سر بیشک از او رها

در علاج تب لرز

هر آنکس که تب لرز گرفت
وزان درد و محنت غما در شکفت
بگوید بکشتن را و سپند
بمالد آن آب را در دمنند
خورد شرابی زان بیشین
کندرک بهیز به بینی
سه روز را و پیای چهره را
تب از استخوانش بدر یاید

در علاج مازک زنده

کسی که مازک زنده بجهر
در اندام او پهن گردیده هر
زبرک در خندان انچه چهره
ابا روغن پاک صافی ز لونه
بکوبند و آنکه خورد اندکی
بود به زهر پاک و بنود شکی
که او را عرق در دهن آورد
که نه از وجودش برون آید

رسد نالهان آب و کبر سداب
نهد در زهار و شکم در شتاب
خورد شربت کرم و نرم آن زما
چنان که عرق آیدش نالهان
زهر زهار و شکم بی درنگ
شفایابد او که بود همچو سنگ

در علاج در جگر

کسی را که علت بود در جگر
بود کاسنی و ک و تخمش دگر
از این هر دو شربت خورد در سه روز
شود فارغ از علت و درد و سوز

در علاج جرب کوبید

دگر کبر باد وجود کسی
بخارش در بدن او رومی
انادرش کاسنی را به هم
بکوبد از آب روغن به هم
بمخام مال در اندام خویش
ببوزد دگر به شود همچو پیش

در علاج در کوش

اگر در کوش کسی شد بدید
شود باد البته او را مزید
زهر کین استر که او هست ز
ز آب پیاز انچه خلط است و تر
بر آن آب مال د فنیله روان
بشورش در آید برادر خروش
فنیله بیای نهاده او بکوش

کینه

بیکروز و شب که شود در او
ز لقمان شود تجربت شد نگو

در معالجه قولنج

اذا ما من قولنج و درد شکم
کسی را که افتد از این هر دو غم
علاجش ز آب کرفس است بی
که مانند شربت خورد هر نفس

در صفت بیمارها و شناختن از ناله و آب پیش

دگر آب پیش کسی زرد شد
یقین فعل صفر در او مرد شد
دگر سرخ باشد ز کوی خون
حرارت بود جمع در اندرون
دگر آنکه آبش سیه کونده شد
ز سودا بود بخت طار و نه شد
علاجش بود مشکل از این نهاد
بکوبدش حقه علی دهان

در معرفت بیماری

هر آن خسته که روید او اگر
بدان کاه و عرک خود اقرار کرد
دگر دست هر جا برد بقرار
خط ناله باشد ز بخش کلاه
و کمر چشم او شد یکی یکی
بکوچک بن کی افزون از یکی
نشان خط باشد او را بجان
توان ناله از تشخیص دان
هر آن که ز سخت نشانی در آید
همین عقل و خواب و قرارش نکند

بود مصل آب خوش در مذاق بجویش میل دلز اشتیاق

در بر آوردن موی اندام

هلبه کلوب و بسوزان بسی اباروغن زیت کرچان خنیر
بجائی که مو رفته باشد بمال که مو را برد شود نیک حال
دگر روغن زیت و شیخام بسوزاند و شافه سازد تمام
کند دفع خارش زهر مفعول کشد کرم مفعول بی سختی

در زیادتی قوه باه و ذکر

و کرپشت مودی ز سر دشت همین روغن او را بمال بی درشت
بقوت دراید شود شویخت بخشنودی آرد ز معشوق سخت

در افزونی آب پشت و کرده

هر آنکس که آب غسل با کوزه بجوشاند او با هم آب بصل
چمکد قوی میخورد و دام قوی کردش پشت کرده تمام

در دفع باد معده

هر آنکو بجوشاند کرب آب خورده آب کرب بکرم از شتاب
کند دفع بادی که در معده است ز یادت کند اشتها بی که هست

م

عسل با کن چون مویا کند معطر روغن مطا کند
خورد دایم او را بجای غذا علاجهش بود خوب شهوت فرا

در قوت باه و لذت بحامه

زجاء ما سیت این حکا بشین کبی مثل بودی روی زمین
هر آنکو صلاش کن بخت که بدشوت چهل بجه را خسته کن

در علاج بواسیر

هر آنکس که خون شکم باشد ز معده همین خون برون آید
بکریه کل زرد را روغن او کند تخم بجان و مروا نذر او
بصغ و باب نبات اندکی فرا مش کرد از اینها یکی
بهمه بکرا و را خورده در سکه بود شیر خشت فراوان در او

در بارک فتن زنان

زینرا که فرزند ناید بدید پی او دنیا بیاید برید
ذنی کو نژاد ز فرزند هیچ مولا مبین از آن زن بهیج
بشوره زمین تخم آدم مکار که بشوره زمین نادر هیچ باد
بگویم علاجهش اگر قابلیت که در علم و دانش تو را قابلیت

بگویند کسی بگوید آب بوقی که خفتند در جامه خود
کند اندکی بنفشه زرد آب بوشهر رسد که در نگاه بر

در فرونی لذت بجامعت

لسان عصا فی جوشان شیر که ناکرد و خوش نگو دلپذیری
نرخم هلیسون و تخم پیا نر تخم کون جله را خورده ساز
بگو زده تخم مرغان خمیری مرابن جله باز زده ای بی نظیری
عسل را و از بخود اندر او همچون ساز دهین خور را و
توبیش از غذا سیر میخورد از آن که باشی بشهوت به از نوجوان
کند پشت و کرده را همچون چهره رستم شود شیرین و خوش
نرا نرا تو خوش شود ساز بی نخواستند ایشان بجز تو کسی

در قوه باه و لذت بجامعت

اگر خایه کرک و روغن بهم بمالیده موجود آرد بهم
بوقت دخول او نفد بر قضیب در او مار چینی بود یک نصیب
چو این صبح اندوده اند و من فرو برده باشی که کفتم همین
زن از بهر تو جان فدا میکند نه مجموع مرد احتما میکند

رغبت

در قوه باه و فرونی لذت بجامع

و که خوا به کرک به باد سیاه بمالد ببقا بدش
نخواستن و جز اینچنین کس زن مرابن ناکه مار از شخص

در لذت بجامعت

و که آب پشت کسی کم شود زن لذتی جانفش باغم شود
عسل باید ش خورده باشی که که کرد قوی پشت آن طره نرم

ایضا

در کار چینی بگوید نکو به کام شهوت نشانند بر او
کند میخرا او بسواخ مار مرابن زجان دل زن قرار
شود عاشق آنکس از جان نخواهد جز او را ز آب ز کل

ایضا

در خایه کرک و کرک بکسی بمالد عصا را بشهوت بی
زن از بهر آنکس شود بیقرار نخواهد جز او را در آغوش باد

ایضا

اگر زهره کا و ماده کسی بشپیره و عنکبوت روی
بسیوزان توان هر دو را خور به کام محبت در آن زهر کن

در زمانند و حشرات

درمانیدن دوان

در خاصیت دندان کرک

در علاج تب ربيع

در ختم کتاب گوید

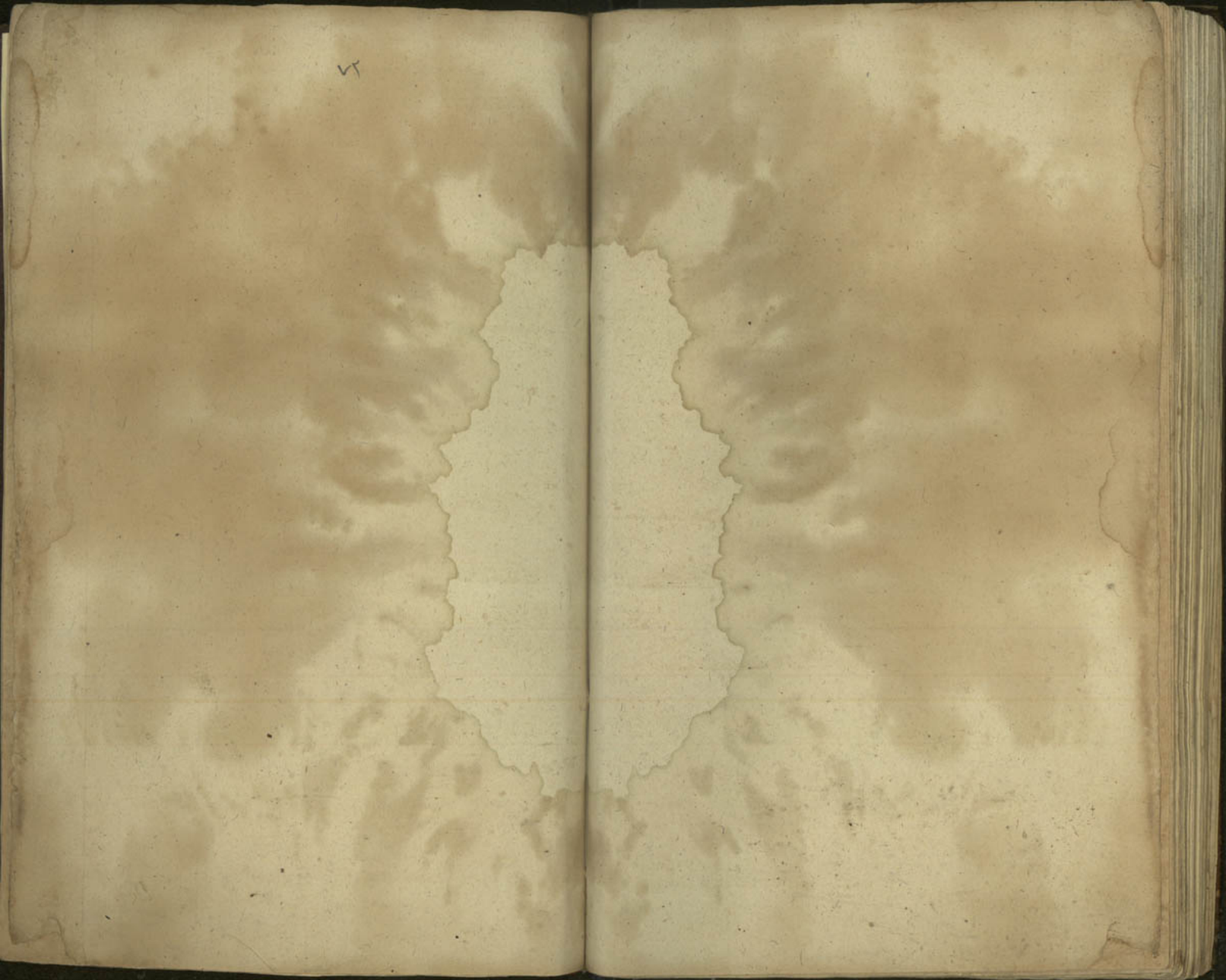
۱۱۱

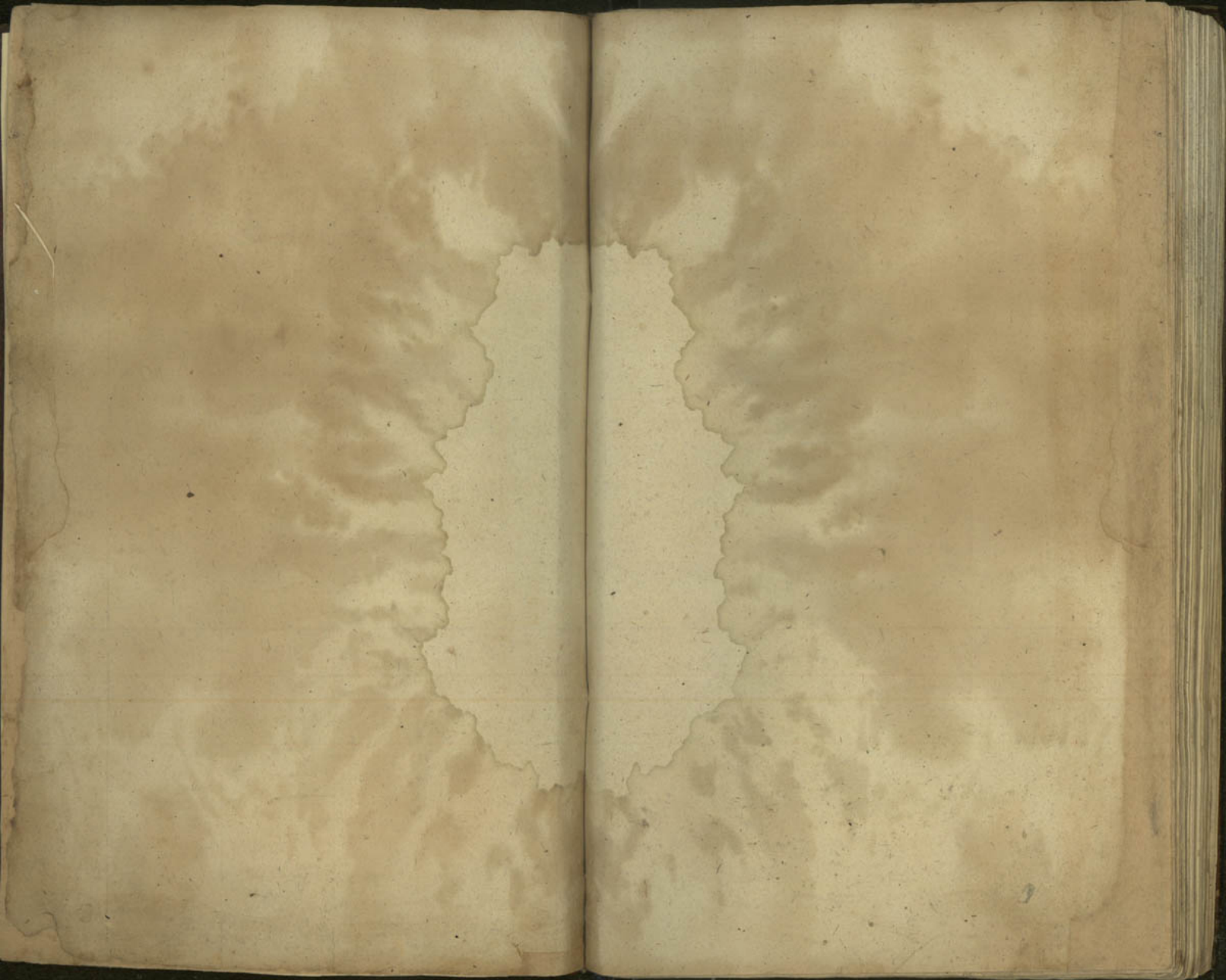
[illegible]

٧١

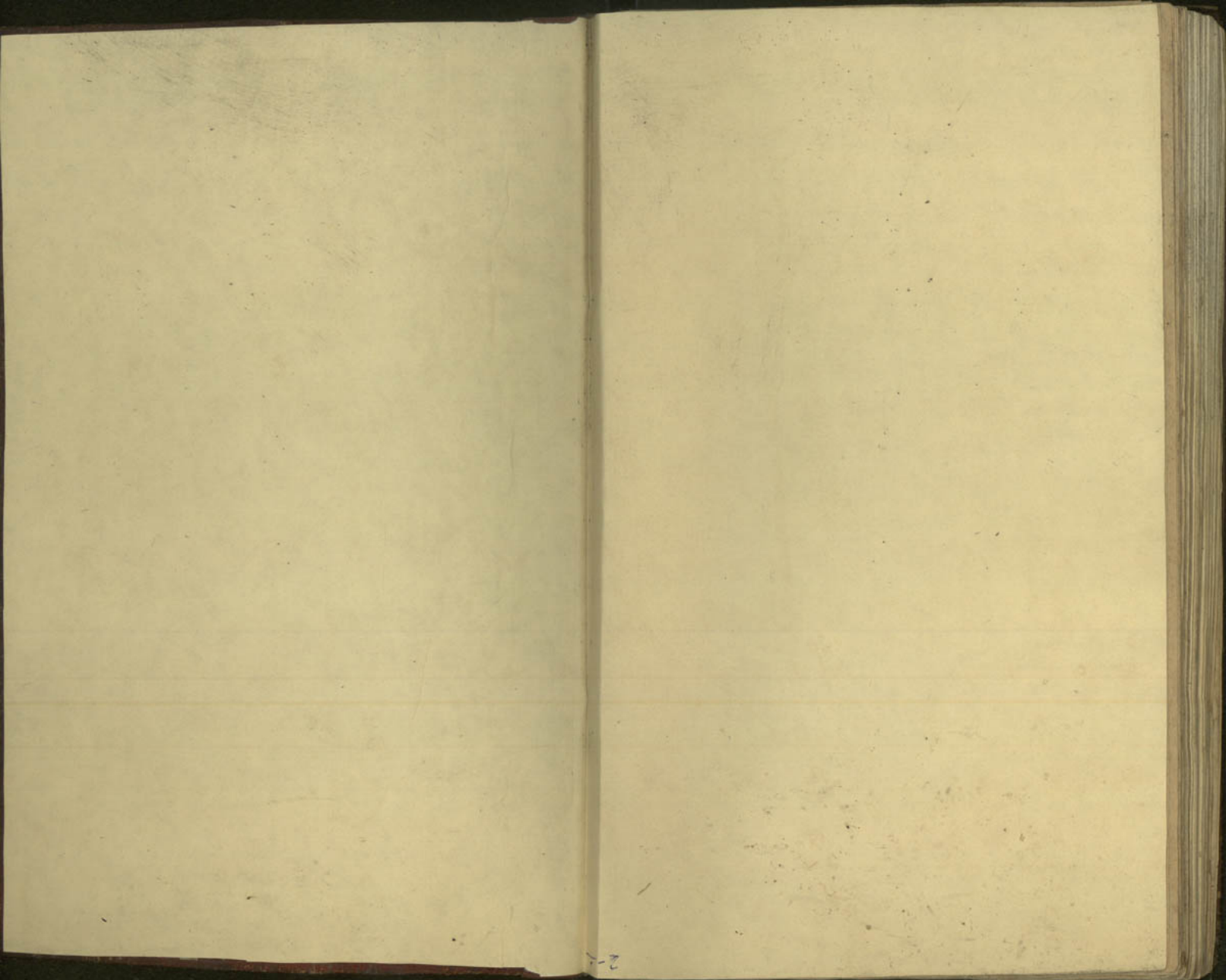

٧٢

خطی

۳